DOĞAN KARDEŞ

AYLIK DERGİ, KDV DAHİL 8.000.-TL SAYI 47, AĞUSTOS 1992, YIL:

DOSTLUĞA ÇAĞRI: OLİMPİYATLAR

OKYANUSLAR AMİRALİ: KRİSTOF KOLOMB

SU DEYİP GEÇMEYELİM

Mehmet Ali & Akşamsefası

Peg
PEREGO
ITALY

GEL BİRAZ DOLAŞALIM...

İTALYAN YAPIMI •
GÜÇLÜ • DAYANIKLI •
BİR DÜNYA MARKASI •
AKÜLÜ OTO VE
MOTOSİKLETLER •

Beçoland

TÜRKİYE DİSTRİBÜTÖRÜ

Bağdat caddesi 300, 81060 Caddebostan Fax: 350 68 12 Tel: 355 11 35 - 369 75 14

FİLAŞ

Barcelona'92

OLİMPİYATLAR

Her dört yılda bir tekrarlanan olimpiyat oyunlarının bu yıl İspanya Barcelona'da 25.'si yapılıyor. Olimpiyatlar, yalnız bir spor olayı değil, dostluğun ve barışın da simgesi. Hem de yüzyıllar ötesinden bugüne.

SU DEYİP GEÇMEYELİM!

Bu sayıdaki önemli başlıklardan biri de "su"yun yaşamımızdaki yeri ve önemini vurguluyor. Su nedir? Ne kadar önemlidir? Ne kadar su tüketiyoruz? Dünyamızdaki su miktarı nedir? Gün gelir sular tükenir mi? gibi sorulara yanıt aramaya çalışıyoruz.

Tüm soru ve yanıtlarımız bizi yaşatan doğa için.

BÜYÜMEK

Merhaba,

Geçen gün dergimizdeki masamda oturmuş sizden gelen mektupları okuyordum. Tam içimden "şimdi deniz kenarında olmak varken çalışılır mı?" diye geçiriyordum ki gözüm "Kereviz ve Ders Çalışma Üzerine" başlıklı bir yazıya takıldı. Gerçekten de yaz sıcağında çalışmak insanın sevmediği bir yemeği yemesi gibi bir şeydi. Peki ama, sadece canımızın istediği ve sevdiğimiz şeyleri yapacak olursak bize ait görev ve sorumlulukları kim yerine getirecekti?

Derya'nın düz yazısı bir anda hepimizi soluklandırdı. Yaz sıcağının getirdiği tembelliği üzerimizden atıp alışageldiğinizin dışında, yepyeni serüvenlerin yeraldığı bir sayı hazırlamaya karar verdik. Neler mi yaptık?

Önce, Kristof Kolomb'un Amerika'yı keşfinin 500.'ncü yılının kutlandığı "Yeni Dünya"ya doğru bir gezintiye çıkıverdik. Sonra, zaman tünelinden geçip, bu yıl 25.'ncisi Barcelona'da yapılan Olimpiyat yarışmalarına uğradık. Yaşamın vazgeçilmez bir parçası olan "SU" ile yaşadığımız serüvenin keyfine ise diyecek yoktu. Merak ediyorsanız sayfaları çevirmeniz yeterli. Okullar açılırken görüşmek üzere, yürek dolu sevgiyle...

Doğan Kardeş

İÇİNDEKİLER

4 Bizden Haberler
8 Okyanuslar Amirali Kristof Kolomb
14 Su Deyip Geçmeyelim/Bizi Yaşatan Doğa
18 Bir Kedinin Günlüğü/Doğa Dostları
20 Bilgisayarınızın Sayfası
22 Jethro Tull: Fareli Köy ve Kavalcısı/Müzik
25 Hügo/Çizgi Roman
40 Tevfik Fikret'in Evinde/Anıtlaşanlar
44 Neşe'nin Küçük Öyküsü
46 Dostluğa Çağrı: Olimpiyatlar
49 Kitap ve Kaset Dünyası'ndan
50 Kenya'da Son Günler/Gezerken
52 Bulmaca, Gülmece
56 Posta Kutusu
59 Mektup Arkadaşı
60 Sizin Çizdikleriniz
62 Gelecek Sayıda Neler Var?

DOĞAN KARDEŞ

1945'TEN BERİ TÜRK ÇOCUKLARININ DERGİSİ

Sayı 47, Ağustos 1992

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti. Adına Sahibi: Ömer KAYALIOĞLU

Genel Müdür ve Sorumlu Yayın Yönetmeni: Tuhan İLGAZ

Genel Müdür Yardımcısı: İshak REYNA

Yayın Danışmanı: Doç. Dr. Türkel MİNİBAŞ

Sanat Yönetmeni: Tansel BAYBARA

Yazı İşleri: Pelin AYKUT

Grafik Uygulama: Nahide DİKEL

Reklam ve Pazarlama Müdürü: Avni ÇAĞIRIR

Abone Bilgi İşlem: Figen MANGALTEPE, Deniz ONAT

Renk ayrımı: Proses

Baskı: Media Print

Dağıtım: Gameda

Yapı Kredi Yayınları Ltd. Şti.

Yeniçeriler Cad. Sinekli Medrese Sok. No: 1 Kat: 3

Beyazıt-İST. Tel:516 93 23 - 516 89 83 - 516 85 32 Fax:516 13 51

ŞENLİKLE GELEN COŞKU

Öğrencilerin imzalarıyla dolu, "Bize de gelin, bekliyoruz" çağrısının yer aldığı mektubu okuyunca, çok sevindik. Hemen okul yöneticileriyle görüştük. Sonra ver elini Kocaeli'nin Körfez ilçesindeki Uluğ Bey Ortaokulu... Öğrencilerin yanı sıra, Okul Müdürü Hüseyin Taşpınar, Kaymakam Vekili Mehmet İncir ve İlçe Eğitim Müdürü Mehmet Can'dan büyük ilgi gördük. Öğrencilere okuma sevgisini, her sınıfta oluşturduğu kütüphanelere, harçlıklarından para biriktirip kitap almak bilincini aşılayan Edebiyat Öğretmeni Müslüm Kaçan'ın çabaları ise gerçekten övgüye değer.

Konuk olduğumuz ikinci okul ise, Karadeniz Ereğli'deki Cumhuriyet İlkokulu idi. Hacer Muçay adlı bir veli, İstanbul'a dek gelerek, bizi kızının da öğrenim gördüğü bu okula davet etti. Biz de seve seve gittik ve oradan da güzel anılarla döndük.

İki okulda da dağıttığımız yüzlerce kitap ve dergiyi kapışan öğrenci arkadaşlarımızın sevinci, bizler için birer mutluluk kaynağı oldu.

▲ Uluğ Bey Ortaokulu öğrencileri, yazılarını beğeniyle okudukları yazarımız Gülten Dayıoğlu ile hatıra fotoğrafı çektirirken, gözlerinin içi gülüyordu.

Şenlik düzenlediğimiz Uluğ Bey Ortaokulu'na konuk olanlardan Çamlıtepe İlkokulu öğrencileri de dağıttığımız dergilerden almanın sevincini yaşadı. ▼

▲ Zonguldak'ın şirin ilçesi Karadeniz Ereğli'deki Cumhuriyet İlkokulu'nda düzenlenen şenlikte, yazarlarımızdan Mehmet Güler kitaplarını imzaladı.

Bembeyaz buz üzerinde kaymak, son derece keyif verici bir olay. Özel Kültür Koleji öğrencilerinden bir grup da bu keyfi yaşıyor. ▶

Bu yıl 9.su düzenlenen Devrek Baston ve Kültür Festivali'nde Doğan Kardeş Kitap Şenliği de yeraldı. Şenlik kapsamında imza etkinlikleri ve çeşitli söyleşiler düzenlendi. Bu söyleşiler arasında hepinizin çok iyi tanıdığı yazar Gülten Dayıoğlu'nun da katıldığı "Çocuk Edebiyatı" ve Doğan Kardeş Yayın Danışmanı Türkel Minibaş'ın da katıldığı "Çocuk, Gençlik, İnsan" konulu söyleşiler ilgi ile izlendi.

▲ Devrekli kardeşlerimiz Doğan Kardeş yayınlarını inceliyor. Atık kağıtların değerlendirildiği poşetlerimiz büyük beğeni topladı.

Devrek bastonculuğunun yeniden canlanmasında ve uluslararası üne kavuşmasında büyük payı olan Münteka Çelebi (Çelebi Usta) özgün kişiliği ve çalışma yöntemi ile tanınıyor. Çalışırken yoğunlaşabilmek için yüksek sesle müzik dinliyor. (Yaşına göre sıkı bir rock'cı.) ▶

▲ Münteka Usta'nın öğrencilerinden biri: Usta'nın sizlere iletmemizi istediği bir mesajı var: "Ben bu işe 50 yaşımdan sonra başladım. İnsanın herşeye yeteneği vardır. Önemli olan bu yeteneği ortaya çıkarmak için gösterilen çabadır. Dedeniz böyle söyler..."

Gülhane Parkı'nda açılan karma sergiye 16 yaşındaki Merve Oflaz da katıldı. Üç yaşından beri resim yapan Merve Oflaz, Mayıs ayında da "Gülhane Gençlik Günleri"nde bir şiir ile ödüllendirilmişti. ▼

▲ Doğal Hayatı Koruma Derneği, yeşil kaplumbağaların Akdeniz'de yuva yaptığı son ve önemli sahillerden biri olan Mersin-Kazanlı kumsalında çöp toplama kampanyası düzenledi. Kampanyaya öğrenciler de destek verdi.

▲ Özel Birkan Yetkin Lisesi Korosu, öğrenim yılının sona ermesi nedeniyle bir konser verdi. Konser bitiminde davetliler, öğrencileri dakikalarca alkışladı.

◀ Bando Dergisi ile Signal Plus Jel tarafından bu yıl 3.'sü düzenlenen "Geleneksel 23 Nisan Resim Yarışması"nda ödül kazanan minik ressamların mutluluğu yüzlerinden okunuyordu.

"Geleceğin Yazarları" yarışması değerlendirmeleri sonucunda, Gülten Dayıoğlu, Turhan Ilgaz, Selim İleri ve Tahsin Yücel'den oluşan jüri, 1. 2. 3.'lüğe değer çalışma bulamadığından, üç kişiyi mansiyonla ödüllendirmiştir.

Mansiyon: Ayşe Pınar Köprücü
"Özgürlük Olmazsa"
Yaş: 10
Rıza Özmenoğlu İlkokulu/İZMİR

Mansiyon: Başak Kılcı
"Dostluğun Öyküsü"
Yaş: 13
Özel Yükseliş Koleji/ANKARA

Mansiyon: Evren Sönmez
"Şeftali Ağacım"
Yaş: 12
Özel Arı Lisesi/ANKARA

Kurultayın, Mardin delegesi Sema Artık'tan aldığımız mektup bizi çok sevindirdi. "Yardım amaçlı" bir gazete çıkarma girişiminde bulunmalarına daha da sevindik. Sema ile birlikte, gazeteye emeği geçen tüm arkadaşları kutluyor, bu türden, umut verici çalışma ve çabaların devamını diliyoruz.

MARDİN
ŞİRİNLER
POSTASI

HABERLER

ÇEVRE VE BİZ

SEMA ARTIK

GÜZEL SÖZLER

ÇEVRE

ATATÜRK'ÜN MARDİN'E GELİŞİ

MEHMET BERAN ÇİFÇİ

OKUYUCULARIMIZIN DİKKATİNE

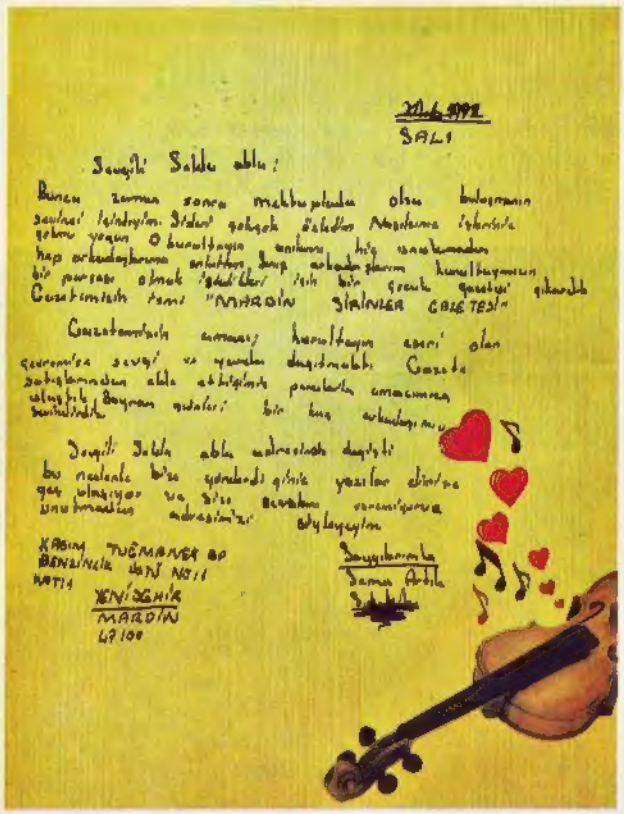
SALI

Sevgili Selda abla:

Bunca zaman sonra mektupluda olsa bulaşmanın sevinci içindeyim. Sidari çekçek özledim Nazlıma işlerinde çekmiş yoğun O kurultayın anılarını hiç unutmadan hep arkadaşlarımla anlattım. Sınıf arkadaşlarım kurultayımızın bir parçası olmak istedikleri için bir çocuk gazetesi çıkardık. Gazetemizin temi "MARDİN ŞİRİNLER GAZETESİ"

Gazetemizin amacı; kurultayın eseri olan çevremize sevgi ve yurdu duyurmaktı. Gazete satışlarından elde ettiğimiz paralarla amacımıza ulaştık. Boyran ağaçları bir kaç arkadaşımız sevindirdik.

Sevgili Selda abla adresinde değişti bu nedenle bize gönderdiğinde yazılar dinize geç ulaşıyor ve size sevdikleri vereniyorum unutmadan adresimizi söyleyeyim.

KASIM TUĞMANER BP BENZİNLİK İŞTİ NO:1 KATI:1 YENİŞEHİR MARDİN 47100

Sevgilerimle
Sema Artık

KRİSTOF KOLOMB

OKYANUSLAR AMİR

Hazırlayan:
Pelin AYKUT

Kristof Kolomb, 15. yy'a damgasını vuran büyük bir denizciydi. Bütün zamanların en büyük keşiflerinden birini yaptı. O güne dek bilinmeyen bir kıtaya ayak bastı. Okyanuslar amirali ve keşfinden haberi olmayan, ilk kâşifti.

Bilinmeyen, her zaman gizemli ve ilginçtir. Bu nedenle, insanların daha az bildikleri olay ya da yerlere karşı meraklarının daha fazla olması doğaldır. Bilinmeyeni keşfetmeye uzanan yolda hayal kurmak, hayallere yön vermek çoğu zaman başlangıç noktasıdır.

15. yüzyılın ikinci yarısında yaşayan Kristof Kolmb da dünyanın o gün için bilinen ülkelerinin dışında daha birçok bilinmedik yerler olduğunu düşünerek, buralara ulaşmak amacıyla engelleri aşmayı hayal ediyordu. Yapmak istediği, Atlas Okyanusu'nu geçmekti. Ancak Kolomb, Atlas Okyanusu'nun tahmininden daha büyük, Asya'nın da düşündüğü kadar geniş olmadığını bilseydi, belki bu yolculuğa hiç çıkmayacaktı.

15. yüzyılda dünyanın yuvarlak olduğu birçok kişi tarafından kabul edilmeye başlanmıştı. Bunun yanında, hep batıya gidildiğinde Hindistan'a ulaşılacağını düşünmekteydiler. Kolomb da, batıya gidildiğinde Hindistan'a ulaşılacağına inananlardan biri olarak, bir deniz yolculuğuna çıkarak bu düşüncesini doğrulamak amacındaydı.

Kristof Kolomb, 20 yılını alan çabalar sonunda, artık projelerini gerçekleştirebilirdi. Gemileri Nina, Pinta ve Santa Maria yola çıkmak üzere hazırdılar. Kristof Kolomb, gemilerini açık denizlerde karşılaşacakları fırtınalara karşı hazırlamıştı. Ancak, bu gemiler dönemin İtalyan ve İspanyol tüccarları tarafından Akdeniz de zaten kullanılmaktaydılar. Bu nedenle, dönemin teknik özellikler bakımından gelişmiş gemilerinin sahip olduğu olanaklar onlarda yoktu. O

ALİ KRİSTOF KOLOMB

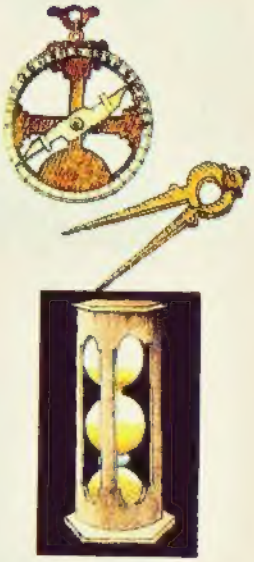

15. yy. gemilerinde yön bulma ve zamanı ölçmeye yarayan araç gereçler. ▶

◀ İspanyol denizcisi Juan de la Cosa'nın 1500 yılında yaptığı bu haritada Kolomb'un keşfettiği yerler ilk defa olarak Hindistan değil, yeni bir dünya olarak gösterilmiştir.

halde, Kolomb, neden gelişmiş gemileri tercih etmemişti? Öncelikle bu gemilerin yapım ve silahlanması çok pahalıya geliyordu. Daha da önemlisi, Kolomb'un gemileriyle kıyıya, karaya oturma korkusu olmaksızın yaklaşmak çok daha kolaydı.

Kolomb'un gemilerinde bulunan araçgereçler yeterlimiydi? Tabii ki hayır. Kolomb, pusulayı iyi kullanan bir denizciydi. Tüm yolculuklarda rotasını dilediği şekilde oluşturmayı başarmıştı. Ancak, zamanı ölçtükleri kum saatleri, pusulaları ve diğer araç gereçleri henüz çok ilkeldi. Tüm zorlayıcı koşullara rağmen, Kolomb, deneyimini kullanarak, karşılaşılan sorunların üstesinden gelmekte ustaydı.

Birlikte yolculuk yapacağı insanları da

◄ XVI. yüzyılda yapılmış bu iki resim Kolomb'un yerlilerle savaşlarını canlandırıyor. Bu savaşlarda gemiciler, barutları bittiği için, yerlilere karşı ancak kılıçlarıyla çarpışmak zorunda kalmışlar. ▼

titizlikle seçti. Oncelikle, bu yolculuğa inanan, az sayıda insanla birlikte olmak istiyordu. Onlar da deniz üstündeki zorlu yaşama alıştılar.

3 Ağustos 1492, Cuma günü Kristof Kolomb, üç küçük gemisiyle İspanya'nın Palos limanından denize açıldığında büyük macera başlamış oluyordu. Yolculuğun amacı, Atlantiği geçmekti. Ancak, Kristof Kolomb yönetimindeki insanlar , henüz bilinmeyen bir kıtaya, Amerika'ya, ayak basacaklarından habersizdiler. Oysa, bu tüm zamanların en büyük keşiflerinden biri olacaktı.

Üç gemi bilinmeyen sularda yol alırken 14 Eylül'de gördükleri bir deniz kırlangıcı ile umutlandılar. Kıyıdan 100 kilometreden fazla açılmayan bu kuşun görülmesi karanın yaklaştığının işaretiydi. Ancak, ayın 16'sında üzeri yoğun bir şekilde otlarla kaplı sargas denizine ulaşılınca gemicilerin içinden canavarlar çıkacağı korkusuyla isyan ederek, geri dönmek istemelerine rağmen Kolomb onları bu yolculuğun gerekliliğine bir kez daha inandırarak amaçlarından dönmemelerini sağladı.

Tüm zorluklara katlanılarak sürdürülen yolculuk sonunda, 12 Ekim sabahı kara ilk olarak Pinta'nın tayfalarından biri tarafından farkedildi. Bu kara parçası, Kolomb'un keşfettiği Amerika'ydı. Ancak, bütün denizcilik ve harita bilgisine rağmen Kolomb, burasının yeni bir kıta olduğunu anlayamamıştı. O, Çin ve Japonya'nın karşısındaki adalara geldiğini sanmaktaydı. Bu nedenle, ilk çıktığı adaya "San Salvador", ada halkına "Hindliler" adını verdi.

O dönemde bir çok kimse Kolomb'un aslında yeni bir kıta keşfettiğini bilmiyordu. Bugün Amerika'nın keşfinin 500. yıldönümü ve hepimiz Amerika kıtasını keşfedenin Kristof Kolomb olduğunu biliyoruz.

Kolomb ise 1513'de öldüğünde belki hayallerini gerçekleştirerek, istediği deniz yolculuğunu yapmıştı ama, yeni bir kıtaya ilk ayak basan kişi olduğundan hiç haberi olmadı.

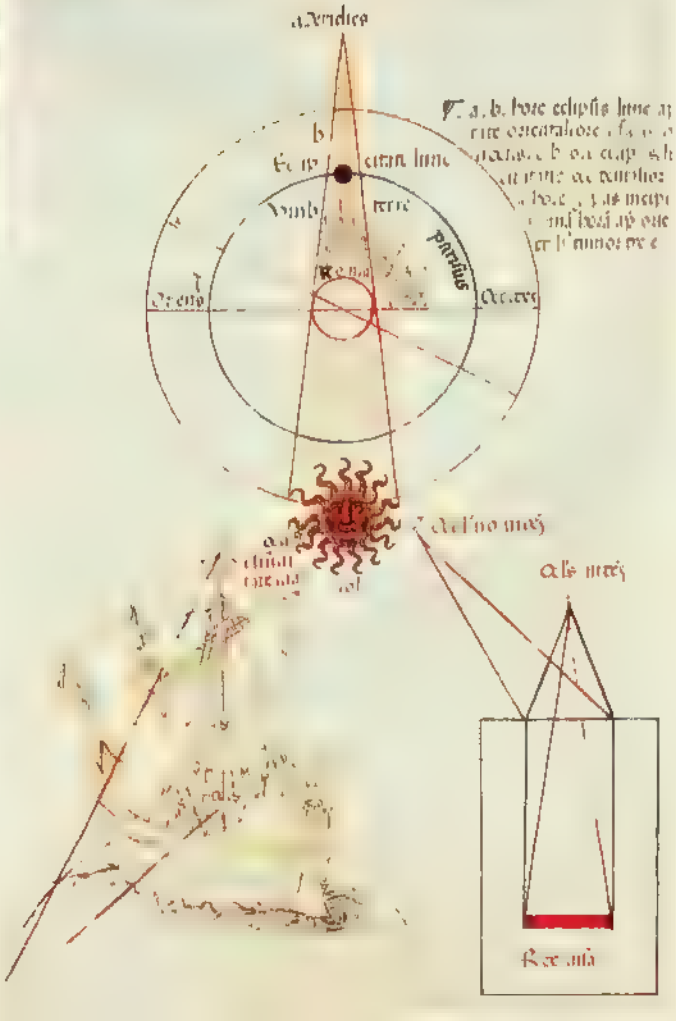

Kitapları yenileyin!
Her hafta 500 çocuğa
Ninja Kaplumbağaların
yeni macerası,
yeni çıkartmaları.
Çokomel'den.
Ayrıca
her hafta
10 bisiklet.
TURTLES
©1990 MIRAGE STUDIOS LICENSED BY PER LTD STI
5 Çokomel ambalajı
gönderin, çekilişe katılın.
PK 90
80691 Beşiktaş-İstanbul
ÜLKER
Çokomel

Nestlé

Nesquik

QUIKY ve SEVİMLİ DOSTLARI

"UZAYLI"

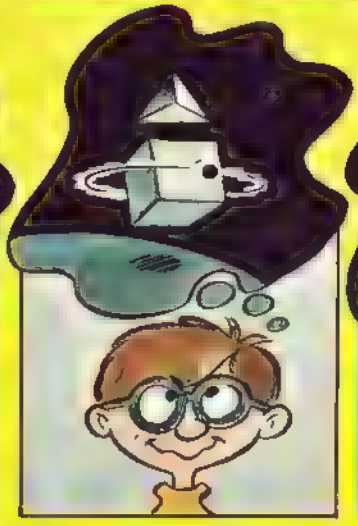

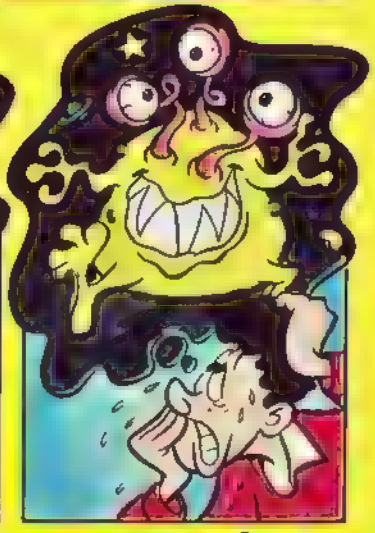

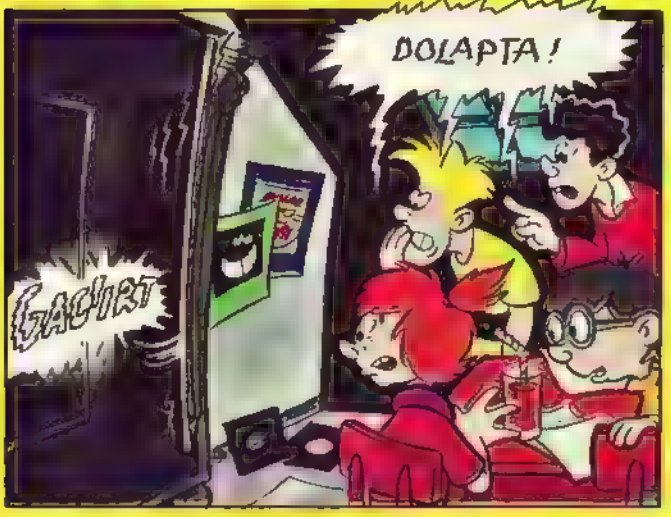

SU DEYİP GEÇMEYELİM!

Doğada su bitmeksizin, tıpkı bir çember gibi döner. Başı sonu yoktur. Bu döngü, dünya varolduğundan beri tekrarlanır. Su, denizlerden, göllerden, nehirlerden güneş enerjisi ile buharlaşır, buhara dönüşen su yükselerek bulutları oluşturur, soğuyan bulutlar yağışlara dönüşerek yağmur, kar, dolu biçiminde tekrar yeryüzüne düşer. Bir bölümü karalar üzerine, bir bölümü de yerçekiminin etkisi ile denizlere ve göllere doğru akar, nehirleri oluşturur. Böylece döngü devam eder, gider...

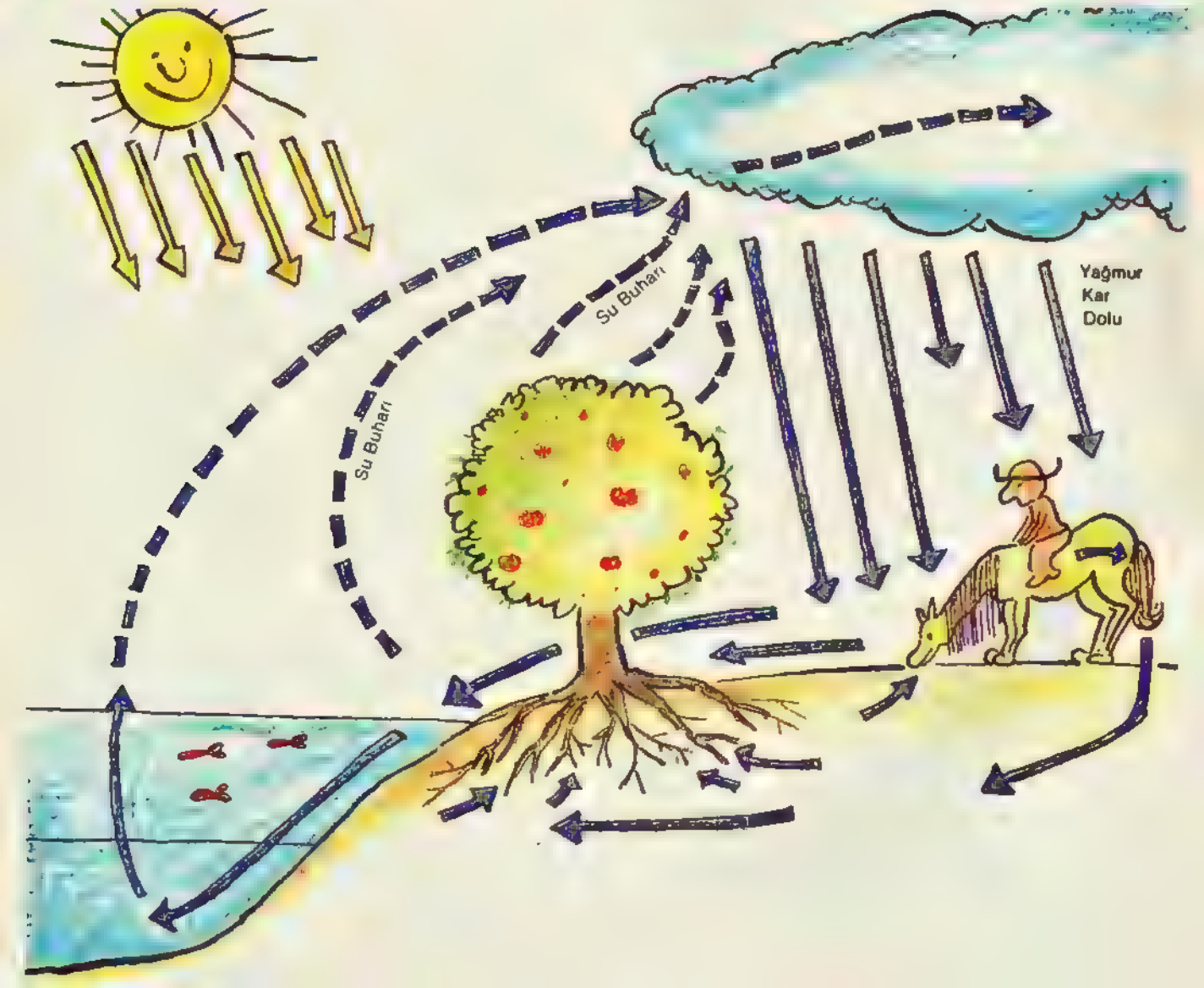

Yaşamsal bir sıvı olan "su" nedense aklımıza ancak kullanmak ya da içmek istediğimizde gelir. Yıkanırken, dişlerimizi fırçalarken ya da canımız bir şeyler içmek istediğinde suyun yerini tutabilecek bir sıvı olup olmadığını, susuz yaşayıp yaşayamayacağımızı düşünmeyiz bile.

M.Ö VI. yy. 'da Miletoslu filozof Tales, suyun bütün nesnelerin temel ilkesi olduğu; taş, maden, hayvan vücudu, ağaç gövdesi gibi her şeyin sudan meydana geldiğini savunmuştur. Bu görüşü tamamen doğru olarak kabul edemeyeceğimiz gibi, Tales'in tamamen yanıldığını da söyleyemeyiz. Su, çeşitli cisimlerin tek bileşeni değildir; ama cisimlerin çoğunun bileşeninde belirli bir ölçüde bulunur.

O halde, böylesine etkili bir sıvı olan suyun kaynağı nedir? Su musluklarımıza gelene dek hangi serüvenlerden geçer? İçme suyu nasıl elde edilir? Gün gelir sular tükenir mi? gibi sorular gelebilir aklımıza. Dünyanın yüzde 75'nin sularla kaplı olduğunu bildiğimiz için suların tükenmesi fikrini kabul etmemiz oldukça zor. Ancak, suların yüzde 97'sinin tuzlu su ve deniz suyu olduğunu da düşünmemiz gerekir. Bugün kullanabildiğimiz su miktarının yalnızca yüzde 3 olması önemlidir! Üstelik bu yüzde 3'ün tümünden yararlanılmadığı, bunların bir kısmının kutuplarda, buzdağlarında, buzullarda toplanmış olduğu da gözardı edilmemeli. En kötüsü, içilebilir suların bir kısmının da kirletilmiş durumda oluşu.

Yine de, buharlaşarak arınan ve yağmur olarak yeryüzüne düşen su bize yetiyor. Yetiyor ama, su gereksinimimizin günden gü-

ne artmakta olduğunu unutmamamız kaydıyla. Bu sorunla bugünden ilgilenmeye başlarsak, gelecekte daha da artacak su sıkıntısını belki bir miktar önleyebiliriz. Tüm bu nedenlerle, birey olarak bize de görevler düşmekte tabii. En başta, suyu dikkatli bir biçimde kullanmak zorundayız. Bu yolda en önemli adım, kullanılmış suların tekrar kullanılır duruma gelmesi için gerekli teknikleri geliştirmek olacaktır. Az da olsa, bu alanda bazı deneyler yapılmakta.

Bugün büyük kentlerin çoğunda, su bir kez kullanılmakta, sonra denize akıtılmakta, ya da yeraltı depolarına doldurulmakta. Oysa, bu suların yeniden arıtılarak kullanılma olanağının olduğunu biliyoruz. Çeşitli filtrelerden geçen su, kimyasal maddeler de katılarak yeniden kullanıma hazır duruma getirilebilmekte.

Günümüzde cam ya da pet şişelerde alıp kullandığımız içme suları için de aynı tehlikeler sözkonusu.

Bir kere içme suyu elde etmek oldukça zor. İçme suyunda bakteri ve başka mikrop bulunmaması, içindeki madensel madde miktarının belirli bir sınırı aşmaması gerekiyor. Bu nitelikte su elde etmek için birtakım arıtma yollarına başvurulmakta.

Ortaya çıkabilecek tüm olumsuz sonuçları yenebilmek için hem kullandığımız, hem içtiğimiz suyu daha dikkatli tüketelim. "Bizi yaşatan doğa"nın önemli parçalarından biri olan suya gerekli değeri verelim. Yaşadığımız şehri, ülkemizi ve giderek dünyayı tehdit eden susuzluğu önleme yolunda biz de bir adım atalım.

- Olağan sıcaklık ve basınçta sıvı durumunda olan su, soğutmayla katı duruma (buz), ısıtmayla gaz duruma (buhar) geçer ve bu geçişlerde kimyasal niteliklerini değiştirmez; bu nedenle, sıcaklık ölçülmesinde temel olarak suyun donma ve kaynama noktaları alınmıştır.
- Sıvı haldeki su genellikle katı durumdakinden daha yoğundur. Bu nedenle , buz parçaları su üzerinde yüzer.
- Su, çok kararlı bir bileşiktir. Bir çok kimyasal bileşimin ortamı ve taşıyıcısı olabilir;bu durumda da değişmez , yani o bileşiklere karışmaz.
- Eritici olarak önemi büyüktür. Yani yapısı bozulmadan moleküllerine çeşitli ölçüde başka bileşikler karışabilir. Böylece çeşitli elementlerin karşılaşıp bileşmesine yardımcı olur.

NE KADAR SU TÜKETİYORUZ?

Kişi başına günde ortalama 150 litre su tüketiriz. Bundan hareketle her evin günde yaklaşık yarım ton suya ihtiyacı olduğunu düşünebiliriz. Evde tüketilen suyun kullanım alanlarına göre paylaşımı ise şöyle:

W.C/Rezervuarlar	% 30
Temizlik (banyo, el yıkama)	% 30
Çamaşır	% 15
Bulaşık	% 15
Yemek, içme, çiçek sulama	% 10

TÜKETTİĞİMİZ SUYU HESAPLAYALIM:

Aşağıda su kullanımı ile ilgili tüketim miktarları yer alıyor. Burada yer alan miktarları kaç kere kullanıyorsanız onunla çarpın ve toplayın. Böylece evinizdeki su tüketimini hesaplayabilirsiniz.

Niçin Kullanıyorsnuz?	Ortalama miktar	x kere	Toplam
Banyo yapmak	90 litre	x	
Duş almak	27 litre	x	
Sifon çekmek	9 litre	x	
El/yüz yıkamak	6 litre	x	
Diş fırçalamak	2 litre	x	
Çamaşır yıkamak	120 litre	x	
Bahçeyi sulamak	10 litre	x	
Diğer Siz belirleyin			

VÜCUDUMUZUN NE KADARI SU?

Bütün canlıların suya ihtiyacı var. Bir insan vücudunda bulunan suyun % 10'unu kaybettiği taktirde ayağa kalkamayacak kadar kendini halsiz hisseder. % 20 oranında su kaybı olursa yaşayamaz. İnsan 2 ay aç yaşayabilir ama susuz 2 hafta yaşayamaz. Vücudumuzun % 70'i sudur. Organlarımızın da yarısından fazlası sudur. Beyindeki su oranı % 85, kemiklerdeki su % 33'tür. Birçok canlıda su diğer maddelerin toplamından kat kat fazladır.

Suyun vücudumuzdaki işlevi:

1. Vücut ısısını düzenler;
2. Gıdaları organlara taşır;
3. Atıkları dışarı atar;
4. Oksijeni hücrelere taşır;
5. Gıdaların sindirimine yardımcı olur;
6. Tuzu saklar.

Yediğimiz gıdaların ne kadarının su olduğunu ise aşağıda görebiliriz.

Tavuk % 74, Patates % 80, Domates % 95, Salatalık % 95, Ekmek % 35, Et % 70.

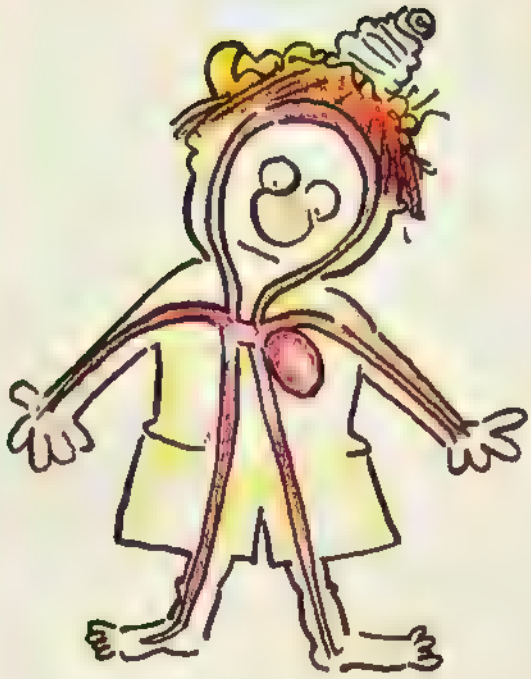

Kaynaklar: Dikkat Su
Hazırlayan: Behiç AK / İSKİ
Suyu Tanıyalım / İSKİ
Resimler: Behiç AK

DÜNYAMIZ MAVİ BİR SU GEZEGENİDİR...
ONU GRİLEŞTİRMEYELİM.

YEŞİL YİYEN CANAVAR

Yazan: Gülsüm AKYÜZ **Resimleyen:** Mehmet ULUSEL

Ayşegül ve arkadaşlarıyla günler çok güzel geçiyordu. Hemen her gün mahalledeki bütün çocuklar çayırlığa toparlanıp oynuyorlardı, ben de onları izliyordum. Bu arada kendime yeni bir arkadaş da bulmuştum. Mahalleye yeni taşınan Hasan'ın Pamuk adlı bir kedisi vardı. Bembeyaz tüyleriyle çok güzel bir kediydi Pamuk.

Bir gün yine, çayırlıkta hep birlikte oyun oynarken, uzaktan korkunç gürültüler geldiğini duyduk. Pamuk'la hemen tüylerimizi kabartıp yakındaki ağaca tırmandık. Gürültüler gittikçe yaklaşıyordu. Çocuklar çok heyecanlanmışlardı.

Merakla seslerin geldiği yöne bakıyorlardı.

Az sonra, korkunç sesler çıkarıp tepesindeki borudan kara kara dumanlar salarak gelen o korkunç canavarları gördük. Şimdiye dek hiç böyle bir şey görmemiştim. Pamuk'la birbirimize bakıp murladık. Tüylerimiz diken diken olmuştu. O sırada, Ayşegül telâşla beni aramaya başladı.

— "Sarman! Sarman! Neredesin? Çabuk buraya gel. Çocuklar Sarman'ı gördünüz mü? Onu hemen bulmalıyım. Ezilir yoksa..."

Ayşegül'ün bu sözleri benim de korkmama neden oldu. Hemen ağaçtan atlayıp, ayaklarının dibine gittim. Beni görünce sevinçle kucağına aldı. Baktım, Pamuk da Hasan'ın kucağındaydı.

— "Bu buldozerlerin işi çok mu burada acaba?" diye söylendi Doğan kaygılı bir sesle.

— "Kimbilir... Şimdi görürüz." dedi Oya.

Buldozer dedikleri o korkunç canavarlar iyice yaklaşmışlardı. O zaman, içlerinde insanlar olduğunu gördüm. Onları insanlar kullanıyordu. Demek ki bunlar bir makineydi.

Hepimiz kaygı içinde bekleşirken, bir arabanın içinden şık giyimli bir adam inerek buldozerlerdeki işçilere buyruklar vermeye başladı.

— "Şuradan kazmaya başlayın. Derin kazacaksınız. Kaytarmaca yok. Bu işi çok çabuk bitirin. Haftaya inşaata başlamak istiyorum." dedi.

Sonra da buldozerleri incelemekte olan korku içindeki çocukların yanına gitti.

— "Çocuklar! Siz de çabuk buradan uzaklaşın. Buldozerler burasını kazacak. Sizin için tehlikeli olur. Başınıza bir kaza filan gelmeden hemen burayı terkedin."

— "Ama, burası bizim oyun alanımız." diye karşı çıktı Burak.

— "Artık bu çayırlıkta oyun oynamayacaksınız. Yasak. Burada buldozerler çalışacak ve yakında da inşaat başlayacak. Sizi buralarda bir daha görürsem bacaklarınızı kırarım."

Çocuklar, onun verdiği bu gözdağından çok sevgisiz tavrından ürkmüş olarak oradan uzaklaşıldılar. Ama, fazla uzağa gidemediler. Merakla buldozerlerin çalışmasını izlediler. Ben de hâlâ Ayşegül'ün kucağındaydım.

Buldozer kanceleri hızla toprağa dalıp kocaman bir çayır parçasını koparırken, içimden bir şeylerin koptuğunu duydum ben de. Üzüntüyle o çayır parçasındaki karıncaları, papatyaları, kelebekleri ve öteki böcekleri düşündüm. Hepsi bir anda o canavarlar tarafından yutuluvermişti. Birden kendimi o canlıların yerine koydum. Çok korkmuş ve üzülmüştüm. Ayşegül'ün kucağında büzüldükçe büzüldüm.

— "Korkma canım." dedi yavaşça. Sesi titriyordu. Gözleri yaşlarla doluydu. Öteki çocuklara baktım. Onlar da aynı durumdaydılar. Eski bir dostunu yitirmiş gibiydi hepsi de.

Buldozerler, bütün bir gün çalıştılar. Yeşil yemeye doymuyorlardı. Çayırları, çayırdaki çalılıkları, küçük ağaçları hiç durmadan söktüler, kazdılar. Ağaçlara yuva yapmış kuşların cıvıltıları acı dolu çığlıklara dönüşmüştü. Kuşlar, çığlık çığlığa havalanıyor, nereye konacaklarını bile meden havada dönüp duruyorlardı. Hepimiz üzüntüyle olanları izlerken, Şebnem birden heyecanla bağırdı:

— "Hey! Şu gelene bakın, şu gelene!"

Hepimiz onun parmağıyla gösterdiği yere baktık. Ve kendini her nasılsa canavarın ağzına gitmekten kurtarmış bir kaplumbağanın geldiğini gördük. Kaplumbağacık, belki de yaşamının en hızlı adımlarını atarak, kendini tehlikeli alandan kurtarmaya çalışıyordu.

O sırada buldozer kepçesinin ona doğru yaklaştığını gören Doğan, hiç düşünmeden kendini ileri attı. Koşup onu kucakladı. Kaplumbağayı buldozerin operatörü de görmüştü. Son anda aleti durdurmayı başardı ve kepçe havada asılı kaldı.

Doğan ve kaplumbağacık ucuz atlattıkları tehlike nedeniyle heyecan içindeydiler. Hepimiz Doğan'ın yanına gittik. Ayşegül kaygıyla sordu:

— "İyi misin Doğan? Bir şeyin yok ya..."

Doğan, heyecandan konuşamıyordu. Başını sallayarak yanıtladı onu. O sırada buldozer operatörü yanımıza geldi.

— "Ah çocuklar, az kalsın çok kötü bir kazaya neden olacaktınız. Çocuğum neden kazı alanına girdin? Biraz daha dikkatli olsana..."

Buldozer operatörü daha konuşup azarlayacaktı ki Doğan'ı, gözlerinden akan yaşları ve kucağındaki kaplumbağayı gördü. Anlamıştı. Başını iki yana sallayarak cık cık etti. O da üzülmüştü.

— "Haklısınız. Bu kazıyla oyun alanınız elinizden gidiyor. İçindeki hayvanlara zarar veriliyor. Alıştığınız doğal çevre yok oluyor. Ama, bizimki de iş işte. "Kazın" diyorlar, kazıyoruz. Yoksa benim de çocuğum var. Ben de yeşili, hayvanları severim."

Çocuklar hiçbir şey söylemeden ona bakıyorlardı. Doğan biraz kendine geldi.

— "Haydi gidelim buradan." dedi Ayşegül.

Hep birlikte üzgün ve küskün bir şekilde oradan ayrıldık. Doğan, kaplumbağayı evlerine götürdü. Herkes evine dağıldı. Eve geldiğimizde ikimiz de çok üzgündük. Ayşegül, o akşam yemek yemedi. Benim de hiç iştahım kalmamıştı. O geceyi çok huzursuz geçirdim. Bütün bir gece kulağımdan sökülen ağaçların çatırtısı, böceklerin, çiçeklerin, kuşların çığlıkları, umutsuz haykırışları gitmedi.

BİLGİSAYARINIZIN SAYFASI

Hazırlayan: Cem AKAŞ

SİNEMAYA KABUKLU YEMİŞ VE FARE SOKMAK YASAKTIR!

Sinema, ilk gününden beri, kullandığı tekniklerle izleyicisini şaşırtmayı sürdürüyor: resimlerin hareket ettiğini görüp şaşırmış, üzerlerine doğru gelen bir lokomotifin görüntüsüyle çığlık atmaya başlamıştı insanlar. Aradan çok zaman geçti tabii – artık sinema ekranında resimler hareket etmiyorsa şaşırıyoruz. Bilgisayarın film endüstrisinin bir parçası olmasına ve bilgisayar yardımıyla elde edilen görüntü ve efektlere alıştık galiba.

Bilgisayar teknolojisinin böylesine hızlı gelişmesi ve gelişkin grafiklerin üretilmeye başlanması, sinemanın genç ve yeni denemelerden hoşlanan yönetmenlerinin hemen dikkatini çekti. Önceleri bazı film hileleri için kullanılıyordu bilgisayar: kahramanımız bir vinçle yavaş yavaş yukarı kaldırılıyor, sonra da bilgisayar, vinç ve ipleri filmden siliyordu. Ardından görüntü hızlandırılıyor ve kahramanımız birden gökyüzüne fırlamış oluyordu.

YİNE O KÜÇÜK YARATIKLAR...

Hayır, bu kez o alçak virüslerden dert yanmayacağım; onlardan bir parça daha büyük olan ve bilgisayar teknolojisine şaşırtıcı bir yenilik getiren bakterilerden söz etmek istiyorum.

Bu bakterilerin adı **halobacterium halobium** (ama arkadaşları onlara **halo-halo** diyor), tuzlu toprakta yaşıyorlar ve bir santimetreküpte bir gigabayt (yaklaşık bir milyar bayt) veri depolayabiliyorlar. Çalışma biçimleri ışığa dayalı: 0 ve 1'lerin yerine, yeşil veya mavi ışığı emmelerine göre ayrılıyorlar. Yeşil ışığı emen **halo-halolar** bir elektrik darbesi veriyor, mavi ışığı emenlerse bu elektrik darbesini vermiyor.

Bu bakteriler, bilgisayarda veri depolama işini çok ucuzlatıyor. Bu yeni yöntemin tek zayıf yönü, şimdilik yavaş çalışması. Bu engel de aşıldığında, bilgisayarlarımız gerçekten canlanacak, en azından bellekleri.

Eski siyah-beyaz filmlerin renklendirilmesinde de bilgisayar kullanılıyor, ama bu oldukça tartışmalı bir konu. Günümüzde de siyah-beyaz film çeken yönetmenler var ve birilerinin çıkıp filmleri, boyama kitabı boyar gibi boyamasına fena halde kızıyorlar. Filmlerin sonradan boyandığı da genellikle belli oluyor ayrıca.

Bilgisayarın sağladığı olanaklar, geniş olarak **Star Wars** (Yıldız Savaşları) adlı filmde kullanıldı ilk defa. Filmi izlediyseniz, uzayda uçan savaş gemilerinin gerçekçi görüntüsünü de anımsarsınız herhalde. Daha yakın zamanlardaysa **Terminator-2**'de bilgisayar, Arnold Schwarzenegger'in yanında yardımcı oyuncu olarak görev aldı. Bu filmdeki T-1000, tümüyle 0 ve 1'lerden oluşan bir film kahramanı.

Nasıl oluyor da oluyor diye merak edenlere: televizyon ekranlarından bilirsiniz, ekran binlerce noktadan oluşur. Her noktayı bilgisayarla, 0 ve 1'ler kullanarak kodlayabiliriz. Böylece her noktanın ışık ve renk düzeyini belirleyebiliriz. Ekrandaki her noktayı bu şekilde tanımladığımızda, istediğimiz görüntüyü elde edebiliriz. Tabii bu o kadar da kolay bir iş değil: ilgilenilmesi gereken epey çok nokta var çünkü.

The Abyss (Derinlik) adlı film, bilgisayar grafikleri sayesinde özel efektler Oscar'ını kazandı ve sanırım bundan sonra Oscar ödülleri verilirken, bilgisayar adlarına daha sık rastlayacağız. Sinemaya kabuklu yemiş sokmak yasak ama, "mouse" çoktan girdi anlaşılan.

JETHRO TULL: FARE

Hazırlayan: Bora ÇİFTÇİ

JETHRO TULL

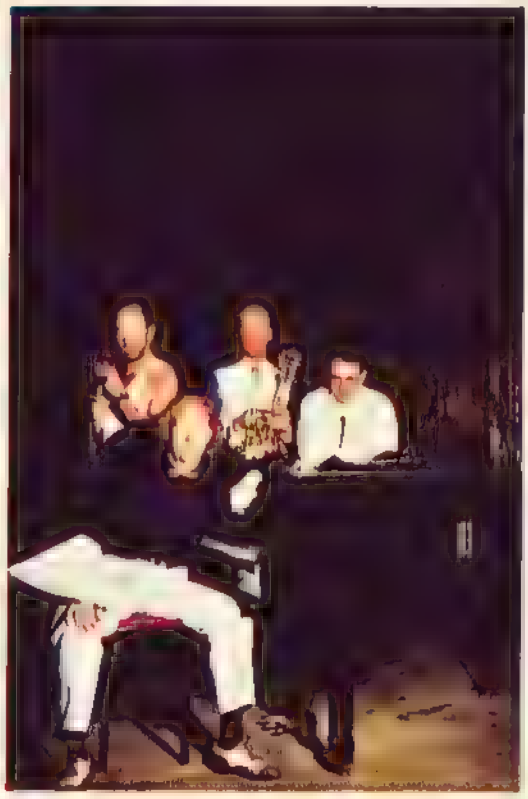

Hani bazı kitaplara başucu kitabı denir ya! Her gece ya da zaman zaman bir bölüm veya birkaç sayfa okunmadan edilemez. İşte bir de başucu grupları vardır. Bunların da CD, kaset ya da eski, ama çok değerli plakları arşivimizde bulunur. Değişik sıklıklarla da olsa onları dinlemekten alıkoyamayız kendimizi. Bu gruplardan biri Deep Purple ise diğeri de Jethro Tull'dır. Efsane rock toplulukları arasında ülkemize birkaç defa gelip konserler veren tek gruptur. Bu özelliği ile Jethro Tull son yıllarda ülkemizdeki hayran sayısını kat kat arttırmıştır. Bazı grupların ismi içlerinden birinin adı ile özdeşleşmiştir. Örneğin ilk anda Deep Purple denince akla Ritchie Blackmore, Jethro Tull denincede akla Ian Anderson gelir. Size Jetro Tull'un öyküsünü anlatırken bir anlamda Ian Anderson'u anlatmış olacağız.

Grubun temeli 1966 yılında Ian Anderson'un John Evan Band'a katılması ile atılmış. Bu grupta karşılaşan Ian Anderson (vokal, flüt), Glenn Cornick (bas), Mick Abrahams (gitar) ve Clive Bunker (davul) 1968'de Jethro Tull'ı kurmuşlar. Topluluk adını bir 18. yüzyıl şair ve ziraatçisinden almış.

Anderson'un ilginç sesi ve görünümü MGM müzik şirketinin ilgisini çekmiş ve ilk single'ları "Aeroplane" / "Sunshine Day" bu firma ile yapılmış. Bu öyle aceleye getirilmiş bir çalışma olmuş ki topluluğu adı bile single'ın kapağına yalnış yazılmış (Jethro Toe).

Topluluk bu talihsizliğini Island şirketi için yaptıkları "Song For Jeffrey" ile yenmişler. Çıktıkları turneler ile özellikle Amerika'da hayran toplamaya başlamışlar. Bu sıralarda Abrahams başka bir topluluk kurmak için ayrılınca yerine daha sonra diğer bir efsane grup olan Black Sabbath'ı kuracak olan Tony Iommi alınmış. Iommi'de grupta fazla kalmamış ve yerine Jethro'nun Anderson'dan sonraki en kalıcı üyesi Martin Barre alınmış. Bu kadro Anderson'un mükemmel bestecilik yeteneğinin ilk göstergesi olan Stand Up (Kalk Ayağa) (1968) albümünü gerçekleştirmiş. Blues kökenli, folk esintileri taşıyan rock tarzı ile işin içine Anderson'un sihirli flütü de girince grubun sound'u benzerlerinden özgün bir yere oturmuş. 1969'da yaptıkları Benefit albümünün ardından grup ilk patlamasını Aqualung (1971) ile yapmış. Bu albüm ile grup daha sonra da sık sık uygulayacağı "concept" albüm tarzının (şarkı

ve sözlerin kendi aralarında bütünlük taşıdığı, belirli bir öykünün anlatıldığı albümler) ilk örneğini vermiş.

Jethro Tull 1972'de şaşırtıcı bir albüm yaptı: "Thick as a Brick" (Tuğla gibi kalın). Albüm tek parçadan oluşuyordu ve Anderson'un yarattığı hayali bir çocuk şairin ("Little Milton", Küçük Milton) yazdığı uzun bir şiiri içeriyordu. Albümün kapağı Küçük Milton'ın kazandığı şiir yarışmasında ödülünün düzene aykırılığı nedeni ile

Lİ KÖY VE KAVALCISI

elinden alındığı ile ilgili haberın yeraldığı bir gazete sayfası olarak tasarlanmıştı. Bugün bile plakla ilk tanışanlar bu haberleri gerçek sanırlar.

Jethro Tull, Aqualung albümü ile süper topluluklar arasındaki yerini alıyordu. Grubun konserleri ve Anderson'un "fareli köyün kavalcısı" görünümü büyük ılgi gorüyordu. Topluluk 1972'de otobıyografik bir albüm yaptı: "Living in the Past" (Geçmişte Yaşamak). Albüm grubun ilk dönem çalışmalarını, daha önce yayınlanmamış parçalarını ve konser kayıtlarını içeriyordu. Jethro Tull'un ılk donemlerinden birçok güzel parçayı -"Living in the Past", "Song for Jeffrey", "Fat Man" (Şişman Adam), "Bourre" "Locomotive Breath" (Lokomotif Soluğu), "Tecaher" (Öğretmen) vd.- bu albümde dinleyebılirsiniz.

Jethro bundan sonra concept albüm çalışmalarını sürdürdü: "A Passion Play" (1973), War Child (1974), "Mınstrel in the GALLERY" (1975), "Too Old to Rock 'n' Roll Too Young to Dıe" (1976).

A Passion Play (Çarmıha gerilişin anlatıldığı oyun) söz ve müziğinin karmaşıklığına rağmen büyük ilgi gördü. Hatta bazılarınca "En Anlaşılmaz Klasik" olarak nitelendirildi. Film olarak tasarlanan "War Child" (Savaş Çocuğu) ise tasarı gerçekleşmeyince albüm olarak yayınlandı. "Skating Away On the Thin Ice of the New Day". (Yeni Günün İnce Buzunda Paten Kaymak) ve "Bungle in the Jungle" (Balta Girmemiş Ormanda Bocalama) gıbi ünlü Jethro şarkıları da bu albümde yeralır. "Too Old to Rock 'n' Roll too Young to Die" (Rock 'n' Roll için çok Yaşlı, Ölmek İçin Çok Genç) da bir rock opera olarak düşünülmüş ancak bir radyo gösterısi dışında yinelenememiştir.

Bundan sonra Jethro Tull yeni bir döneme girer. Bu dönemde Anderson şehirden kıra yönelmiş, değişen yaşam biçimi müzığine de yansımıştır. Folk esintıleri ağır basan, daha sert bir rock biçemi bu dönemdeki albümlerde - "Minstrel in the Gallery" (Müzedeki Ozan) (1975) Songs From the Wood (Ormandan Şarkılar)

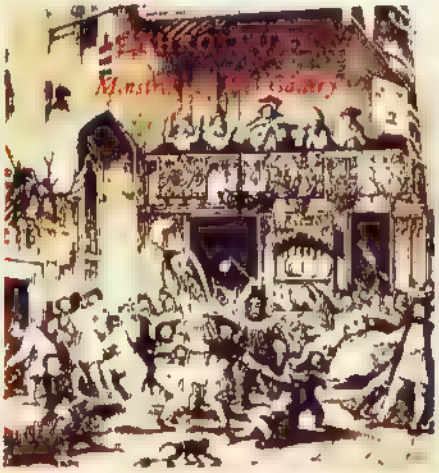

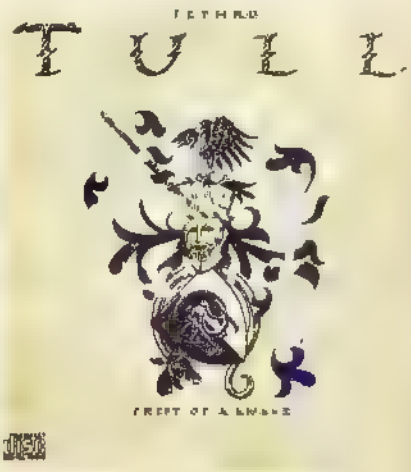

(1977), "Heavy Horses" (Güçlü Atlar) (1978) - öne çıkar.

Topluluk 1978'de "Live: Bursting Out" adını taşıyan, rock müziğin en başarılı konser albümlerinden birini yayınlar. Grubun ve Anderson'un müthiş yeteneklerini sergiledikleri parçalarda fareli köyün kavalcısı unutulmaz soloları ile yücelir.

1979'da yayınlanan "Starmwatch" (Fırtına Gözcüsü), 1980'de yayınlanan "A", ve 1982'i yapımı "Broadswords and the Beast" (Kılıç ve Canavar) de topluluğu 80'lere ayak uydurmaya çalışırken görürüz. 1984'de yayınlanan "Under Wraps" (Çarşafların Altında) Anderson'un techno-pop arayışlarını içerir. Topluluğun hayranlarını şaşırtan bir albümdür.

Ian Anderson'un Jethro Tull'ı 1987'de müthiş bir dönüş yapar. "Creast of a Knave" albümü Jethro'nun bilinen sound'ının sertleştirilmiş biçimidir. Çalışma eski hayranları mutlu ederken, gruba yeni ve genç bir dinleyici kitlesi kazandırmıştır. Grup bu albüm ile o yıl heavy metal dalında ilk defa verilen Grammy ödülünü alınca müziğini hiç bir zaman tanımlamalar ile sınırlamayan Anderson, bunun üzerine "mandolin ile heavy metal yapan tek grup biziz herhalde" demiştir.

Jethro Tull, yani Ian Anderson bundan sonra iki albüm daha yaptı. Bunlar "Rock Island" (Rock Adası - 1989) ve "Catfish Rising" (Kedibalığı Yükseliyor-1991)'dir. Sanıyoruz Anderson bundan sonra da kendisi ve hayranları için müzik yapmaya devam edecek.

ALBÜMLERİ

This Was	1968	Tull Volume I	1975	Starmwatch	1979
Stand Up	1969	Minstrel in the Gallery	1975	A	1980
Benefit	1970	Too Old to Rock 'n' Roll		Broadsword and the	
Aqualung	1971	Too Young to Die	1976	Beast	1982
Thick as a Brick	1972	Repeat: The Best of Jethro	Tull	Under Wraps	1984
Living in the Past	1972	Volu me II	1976	Creast of a Knave	1987
A Passion Play	1973	Songs from the Wood	1977	20 Years of Jethro Tull	1988
War Child	1974	Heavy Horses	1978	Rock Island	1989
M.U. The Best of Jethro		Live: Bursting Out	1978	Catfish Risin	1991

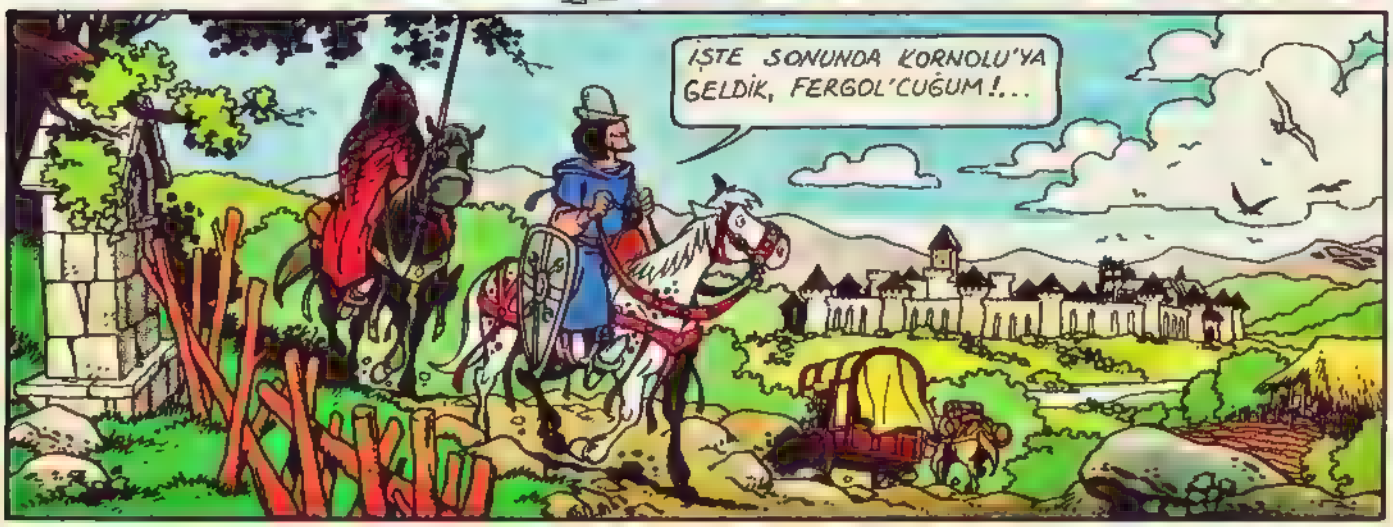
İŞTE SONUNDA KORNOLU'YA GELDİK, FERGOL'CUĞUM!...

AZ SONRA YETENEKLERİNİ SINAMA OLANAĞINA KAVUŞACAĞIM!...

BU TURNUVA, EN İYİ ŞÖVALYELERİN BOY GÖSTERDİĞİ EN BÜYÜK SINAVDIR...

BAKSANA, HERKES GÖSTERİLERİ İZLEMEK İÇİN AKIN AKIN GELMEKTE...

ONLARA MÜTHİŞ HEYECANLAR YAŞATACAĞIZ... HE HE HE... UYKULARINI KAÇIRTACAK HEYECANLAR...

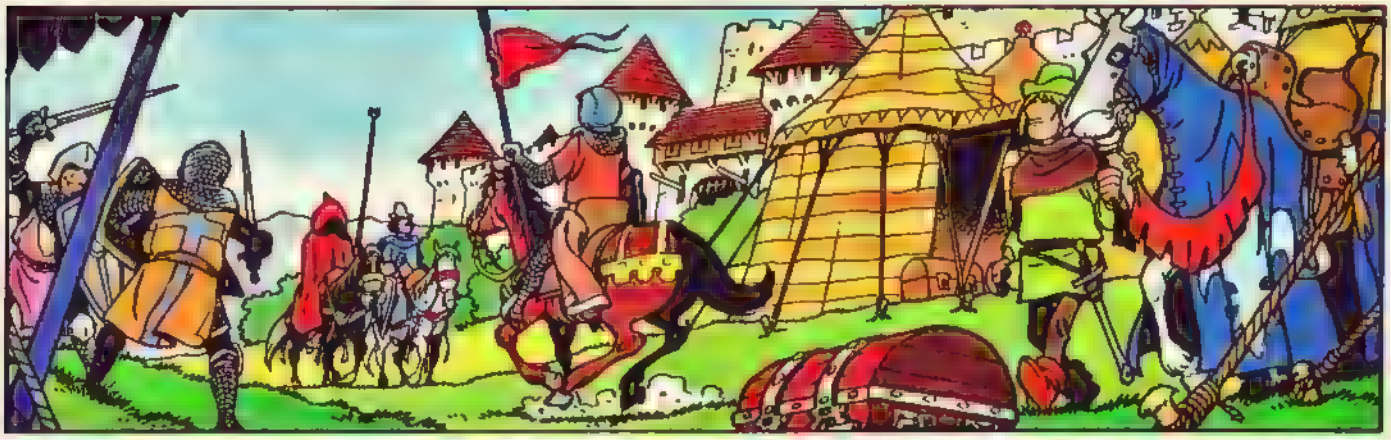

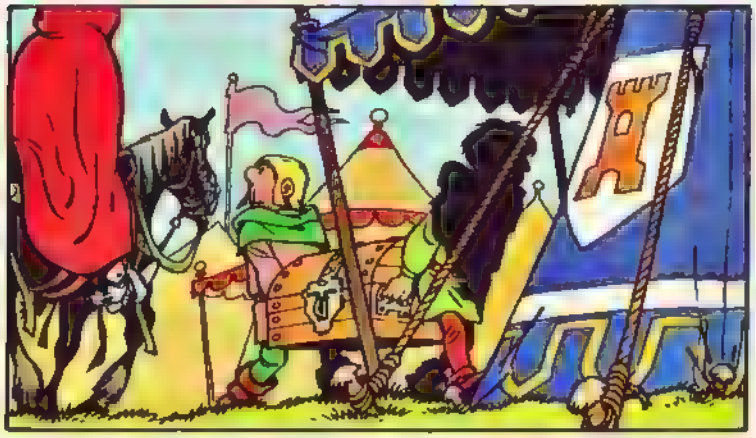

HÜCUM, SALDIRIN!
SALDI-
RIN ..

AARH!
HAYDİ ASLANLAR, ŞU PİRE TORBASINA HADDİNİ BİLDİRELİM...
İLERİİ! ÇAT, ÇAT, ÇAT...

HOOP, YAVAŞ OLUN...
HIIIII
?

MASKARALIKLARINIZI BAŞKA YERDE SÜRDÜREMEZ MİSİNİZ?

HAYLAZ KARETALAR!
Mehmet Ali & Aksoncafesi

HAY ALLAH! HİÇ DE SEVİMLİ KİŞİLER DEĞİL BU İKİSİ!
KAPŞONLUSUNU GÖRDÜNÜZ MÜ? GÖZLERİ TIPKI ŞEYTANIN GÖZLERİ GİBİYDİ...
BOŞVERİN ONLARI ASLANLARIM!.. BİZ DÜŞMANI DEFETMEYE BAKALIM!
İLERİ ARKADAŞLAR! HINZIR DÜŞMAN GERİLİYOR!
HÜCUUM! ÇTAK, ÇTAK, ÇTİK!
TOOOW
BONK
?
MMF!
MMF!
MMF!
HAYIR, BİSKOTO! ORASI SENYÖR KORNÖLÜ'NÜN ÇADIRI!...
KLONK
BONG
CLANG
KLING
HERKES KAÇSIN!..
Mehmet Ali d Akşamsefası

BİSKOTO, BURAYA GEL!
BURAYA GEL DEDİM HINZIR!
SENİN BAŞININ ALTINDAN ÇIKTI BUNLAR, DEĞİL Mİ NERGİS!?
EEE... BU BİRAZ İNSAFSIZLIK!
BU İRİ YARI ŞEY ETRAFA DEHŞET SAÇIYOR VE SONUÇTA YİNE BEN SUÇLU OLUYORUM!!
ADALETİN BU MU DÜNYA!?..
HER TÜRLÜ ŞIKTA HÜGO, EĞER BİR GÜN BİR ŞAMPİYONA İHTİYACIM OLURSA....
BANA GÜVENEBİLİRSİNİZ SÖR GOBERT, GÜCÜM EMRİNİZDEDİR!
... AYININ GÜÇLÜ BİR SİLAHŞÖR OLDUĞUNU ANIMSAYACAĞIM..
"YAĞLILARI" TERCİH EDİYORSANIZ, SİZ BİLİRSİNİZ.
NERGİS, EĞER BOYUNA GÖRE BİR AT BULURSAN, SENİ DE ŞÖVALYE YAPARIM, SÖZ!
ŞAKA YAPMIYORSUNUZ DEĞİL Mİ!?
SÖZ DEDİM YA NERGİS!
DUYDUNUZ MU ÇOCUKLAR? BOYUMA GÖRE BİR AT!...
BULABİLİR MİYİZ KLİNO, NE DERSİN?
AKLIMA BİRŞEY GELİYOR...

PİYU ANNE-DE BİZE GEREKEN ŞEY VAR, BİLİYO-RUM...
BUBU'DAN MI SÖZ EDİYORSUN? VAAY! HARİKA BİR FİKİR...
BUBU MU? BUBU DA KİM?

SENYÖR GOBERT, KEŞKE BÖYLE BİR SÖZ VERMESEYDİNİZ. BU YARAMAZ VELETLERİN YAPMAYACAĞI ŞEYTANLIK YOKTUR...

BURADAN UZAK DURDUKLARI SÜRECE, BEN DE RAHATÇA HAZIRLANABİLİRİM HUGO!...
TURNUVA BİRAZ-DAN BAŞLAYACAK

EVET! VE ÖNÜME ÇIKANI DEVİRE-CEĞİM! BUNU HİSSEDİYORUM!
HER ZAMAN OLDU-ĞU GİBİ! HİÇBİR ŞÖ-VALYE SİZİNLE BOY ÖLÇÜŞEMEZ...

BUNUNLA BERABER MIZRAK OYUNLARINDA, DAHA BAŞKA TURNUVALARDA BÜYÜK BAŞA-RILAR KAZANMIŞ BİR ŞÖVALYE-DEN SÖZ EDİLİYOR.

EVET, BEN DE DUYDUM! MORTEGUT ADINDA BİR SENYÖRÜN ADIMIYMIŞ...
FARALD DE MORTEGUT?...

YEĞENİM ONUN TOPRAKLARINDA ÇA-LIŞMIŞTI... BU ADAMDAN SAKININ, ÇOK KÖTÜ BİR ŞÖHRETİ VARDIR!.. HATTA SÖYLE-NENLERE BAKILIRSA, ŞEYTANLA İŞBİRLİĞİ YAPIYORMUŞ...
SEVGİLİ O-BER, MASAL-LARIN ÇOK HOŞUMA GİDİ-YOR...

TARİİİ...TARİİİ...TARAA...TARA
!
HAYDİ, GİDİP ŞEY-TANLA KAPIŞA-LIM !! HAHA-HAHA !...

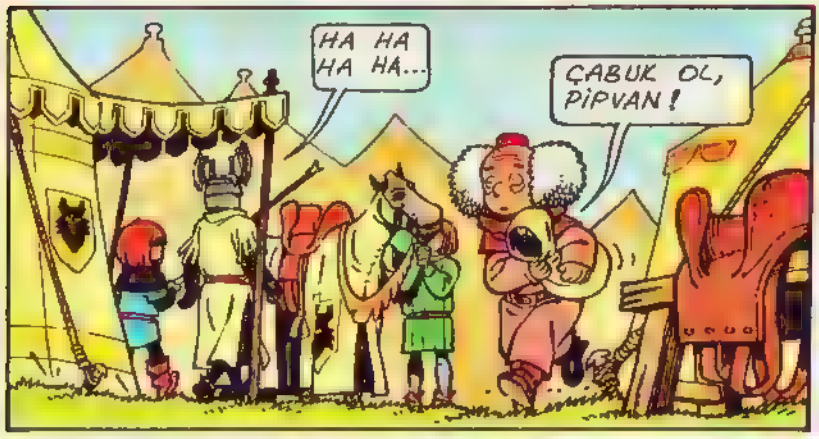
HA HA HA HA...
ÇABUK OL, PİPVAN!

BURADA HİÇ YER KALMAMIŞ. TRİBÜNLERİN ORAYA GİDELİM...

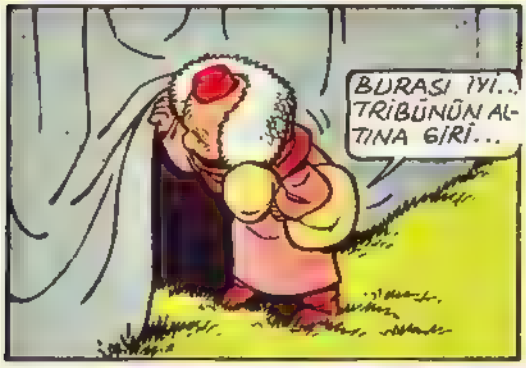
BURASI İYİ.. TRİBÜNÜN ALTINA GİRİ...

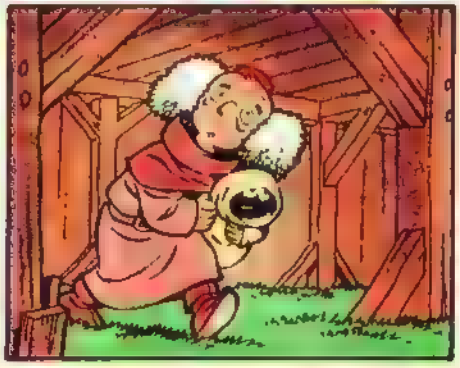

DİKKAT ET! MORTEGUT BİZİ FARKETMESİN...

ACABA BU TURNUVAYA NİYE GELDİ?

BAK PİPVAN, BU GOBERT DÖ KORNÖLÜDÜR. GERÇEK BİR ŞAMPİYON!.. BELKİ O BİZE YARDIM EDEBİLİR!

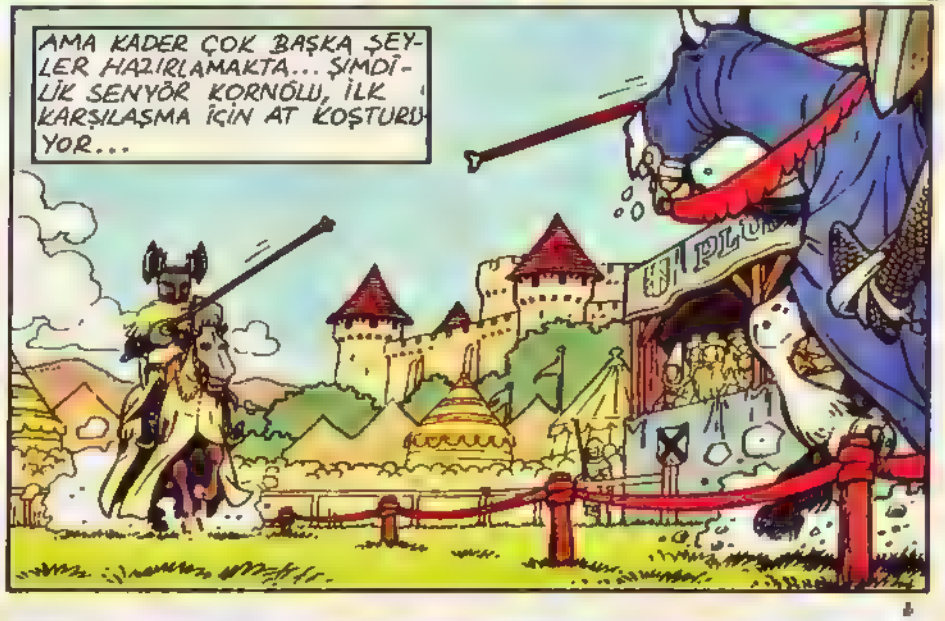
AMA KADER ÇOK BAŞKA ŞEYLER HAZIRLAMAKTA... ŞİMDİLİK SENYÖR KORNÖLÜ, İLK KARŞILAŞMA İÇİN AT KOŞTURUYOR...

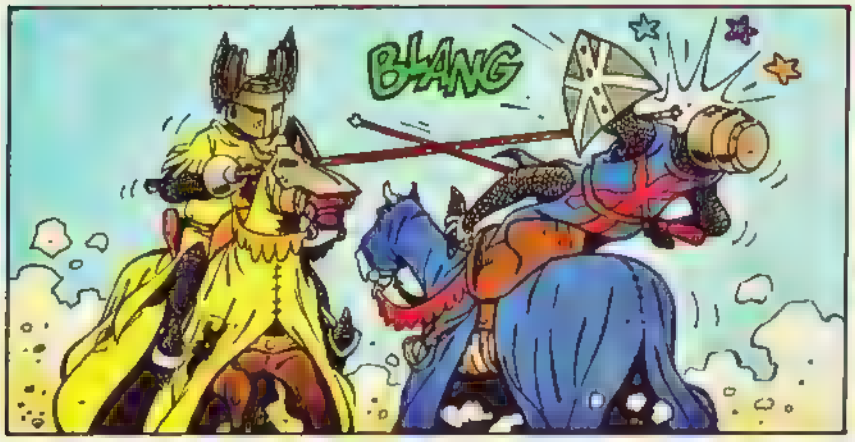
BLANG

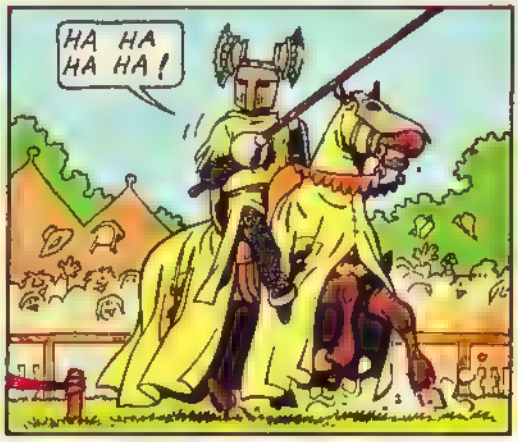
HA HA HA HA!

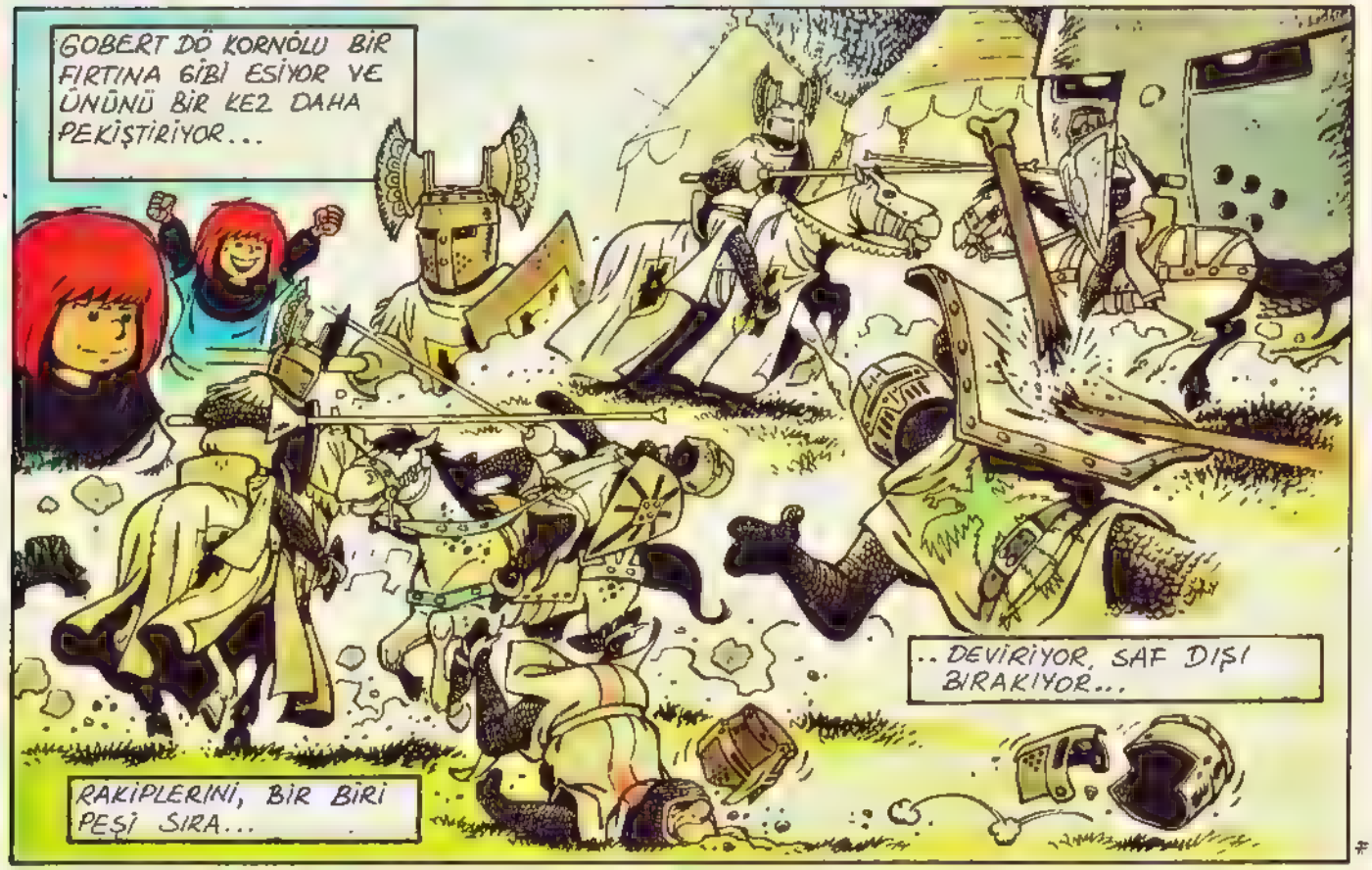
GOBERT DÖ KORNOLU BİR FIRTINA GİBİ ESİYOR VE ÖNÜNÜ BİR KEZ DAHA PEKİŞTİRİYOR...
..DEVİRİYOR, SAF DIŞI BIRAKIYOR...
RAKİPLERİNİ, BİR BİRİ PEŞİ SIRA...

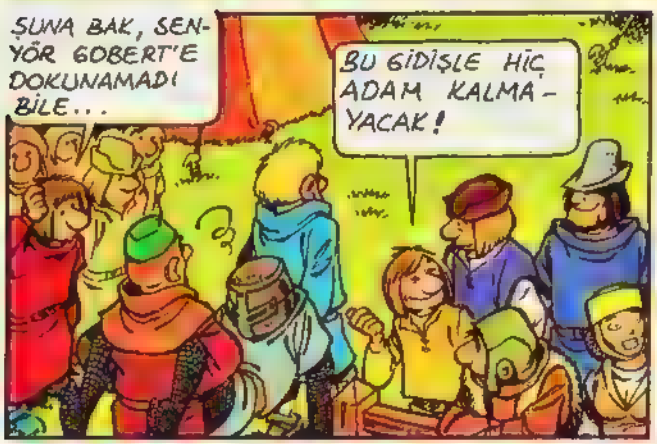
ŞUNA BAK, SENYÖR GOBERT'E DOKUNAMADI BİLE...
BU GİDİŞLE HİÇ ADAM KALMAYACAK!

HE HE HE...

SIRA BİZE GELİYOR FERGOL!...

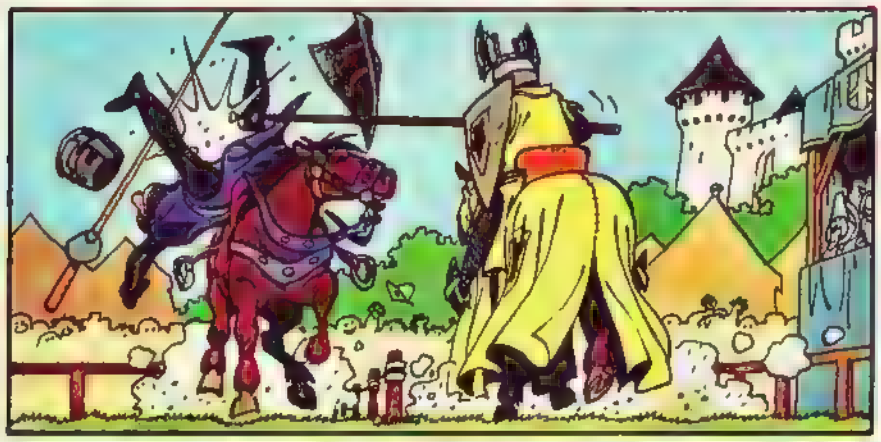

HARİKA!
EVET! HEPSİNİ ALAŞAĞI ETTİ. MÜTHİŞ!

HEEY!? NERGİS NERELERDE?
PİYU ANNENİN EVİNE GİTTİ...

SENYÖR GOBERT'İN SÖZÜNÜ ETTİĞİ "AT" İÇİN...
EYVAH, EYVAH...

YİNE NE HALTLAR KARIŞTIRIYOR ACABA?..
ŞŞŞT. BİR SÜRPRİZ BU!

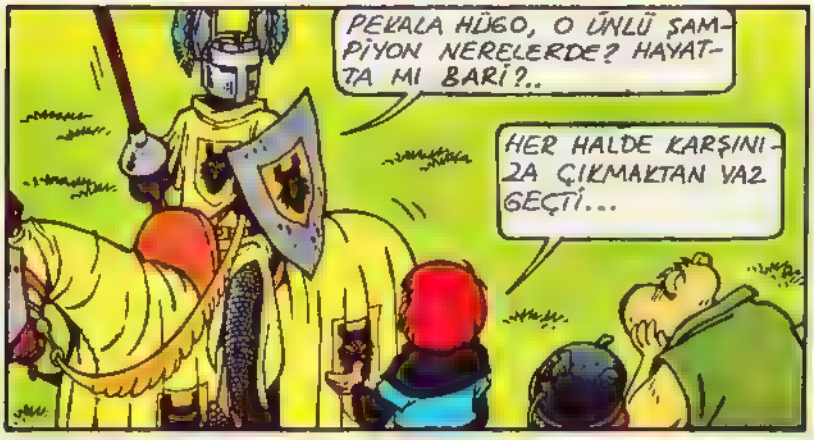
PEKALA HÜGO, O ÜNLÜ ŞAMPİYON NERELERDE? HAYATTA MI BARİ?..
HER HALDE KARŞINIZA ÇIKMAKTAN VAZ GEÇTİ...

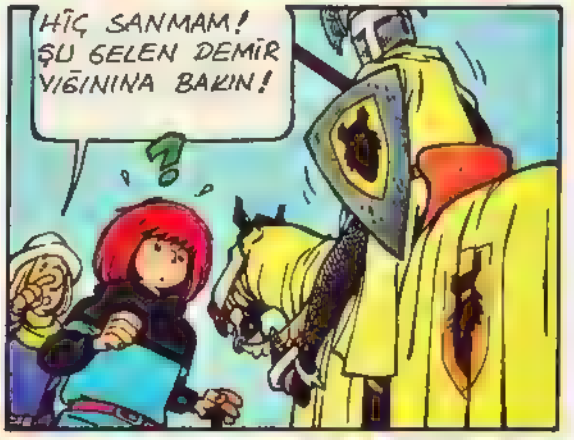
HİÇ SANMAM! ŞU GELEN DEMİR YIĞININA BAKIN!

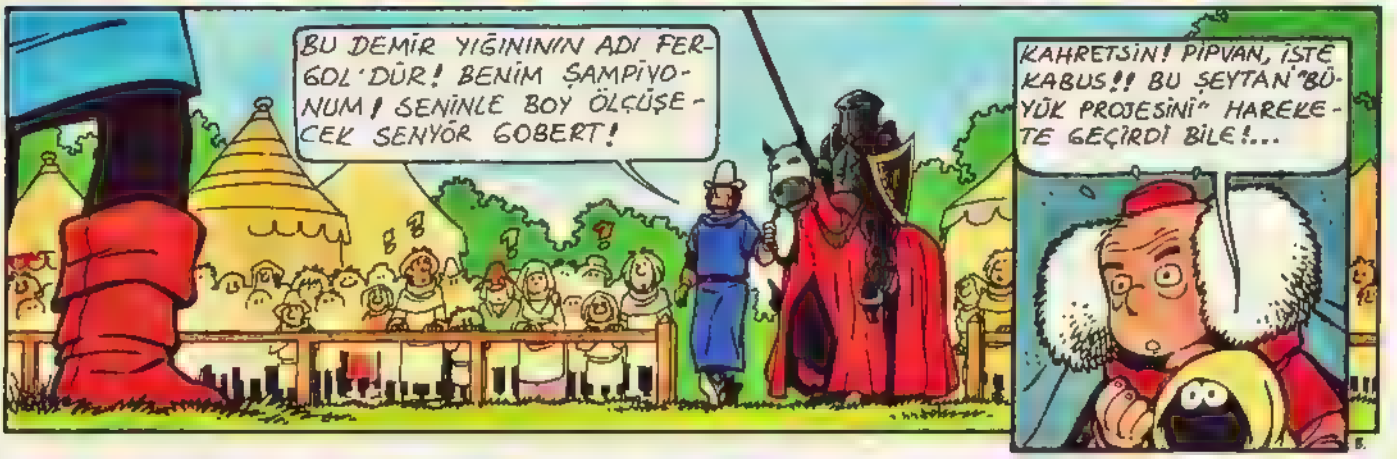
BU DEMİR YIĞININ ADI FERGOL'DÜR! BENİM ŞAMPİYONUM! SENİNLE BOY ÖLÇÜŞECEK SENYÖR GOBERT!
KAHRETSİN! PİPVAN, İŞTE KABUS!! BU ŞEYTAN'BÜYÜK PROJESİNİ" HAREKETE GEÇİRDİ BİLE!...

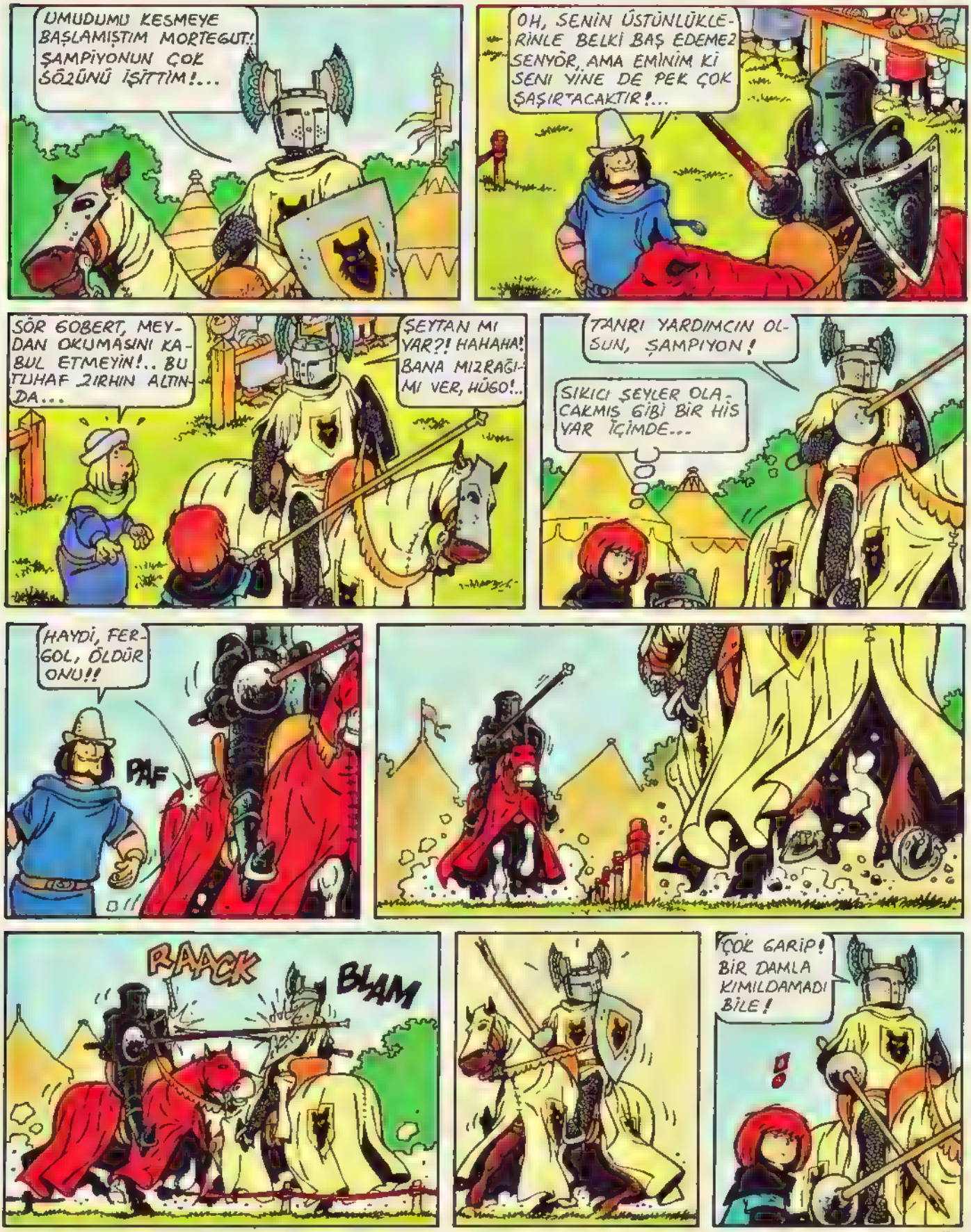
UMUDUMU KESMEYE BAŞLAMIŞTIM MORTEGUT! ŞAMPİYONUN ÇOK SÖZÜNÜ İŞİTTİM!...
OH, SENİN ÜSTÜNLÜKLERİNLE BELKİ BAŞ EDEMEZSENYÖR, AMA EMİNİM Kİ SENİ YİNE DE PEK ÇOK ŞAŞIRTACAKTIR!...
SÖR GOBERT, MEYDAN OKUMASINI KABUL ETMEYİN!.. BU TUHAF ZIRHIN ALTINDA...
ŞEYTAN MI YAR?! HAHAHA! BANA MIZRAĞIMI VER, HUGO!..
TANRI YARDIMCIN OLSUN, ŞAMPİYON!
SIKICI ŞEYLER OLACAKMIŞ GİBİ BİR HİS VAR İÇİMDE...
HAYDİ, FERGOL, ÖLDÜR ONU!!
PAF
RAAACK
BLAM
ÇOK GARİP! BİR DAMLA KIMILDAMADI BİLE!

BU FERGOL ÇOK TEHLİKELİ! EFENDİMİZ ORSEFAL, BÜTÜN DEHASINI ORTAYA KOYMUŞ ANLAŞILAN!.. AMA BU KEZ KÖTÜLÜK KAZANACAK, ONUN SIRTINDAN!...

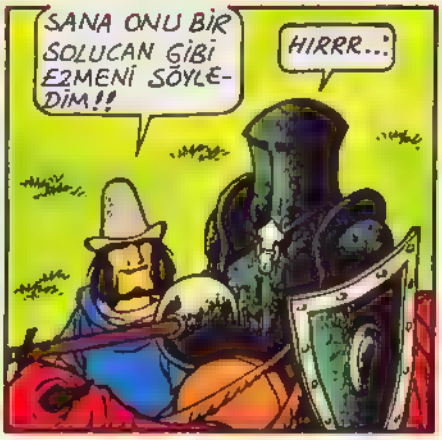
SANA ONU BİR SOLUCAN GİBİ EZMENİ SÖYLEDİM!!
HIRRR...!

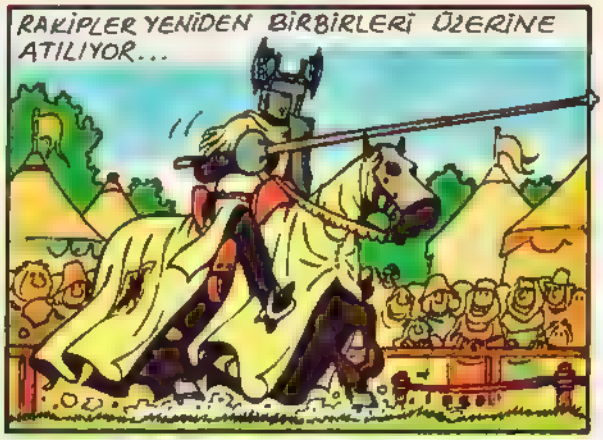
RAKİPLER YENİDEN BİRBİRLERİ ÜZERİNE ATILIYOR...

BU SIRADA KALABALIĞIN ARASINDAN...
RAHAT DUR! FELAKETİN DOMUZU! YAVAŞ!

BİRDEN BİRE FELAKET HABERCİSİ BİR SÜVARİ ÇIKIYOR..
OOOH! YAVAŞ BUDALA YARATIK!!
WRIIIIK
WRIIIIK

AYY!
AY, AY!..
AYAY, AYAY!!
WRIIIIK
WRIIIIK

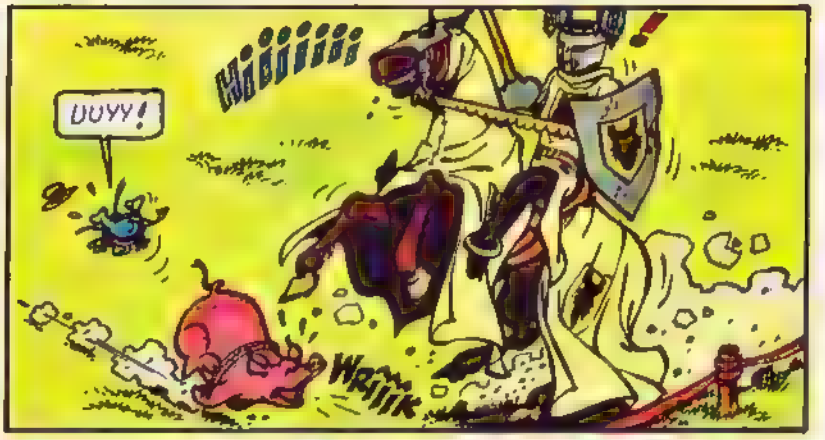
UUYY!
WRIIIIK

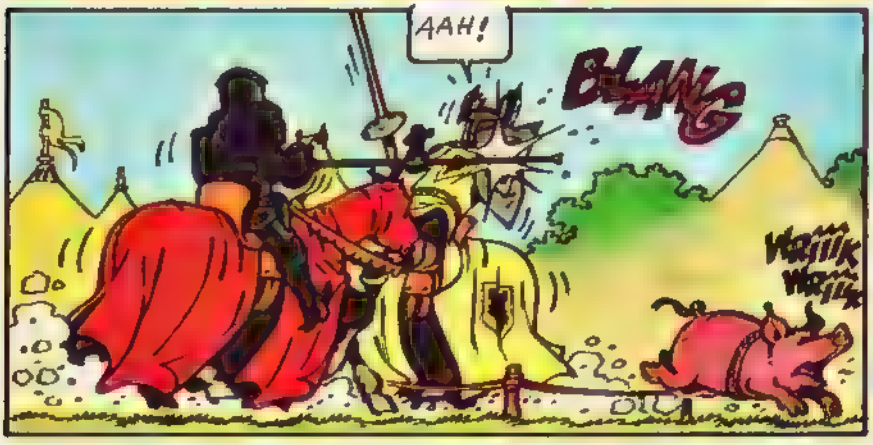
AAH!
BLANG
WRIIIIK
WRIIIIK

MERYEM ANAMIZ! NE HALT KARIŞTIRDIM BEN!?!..

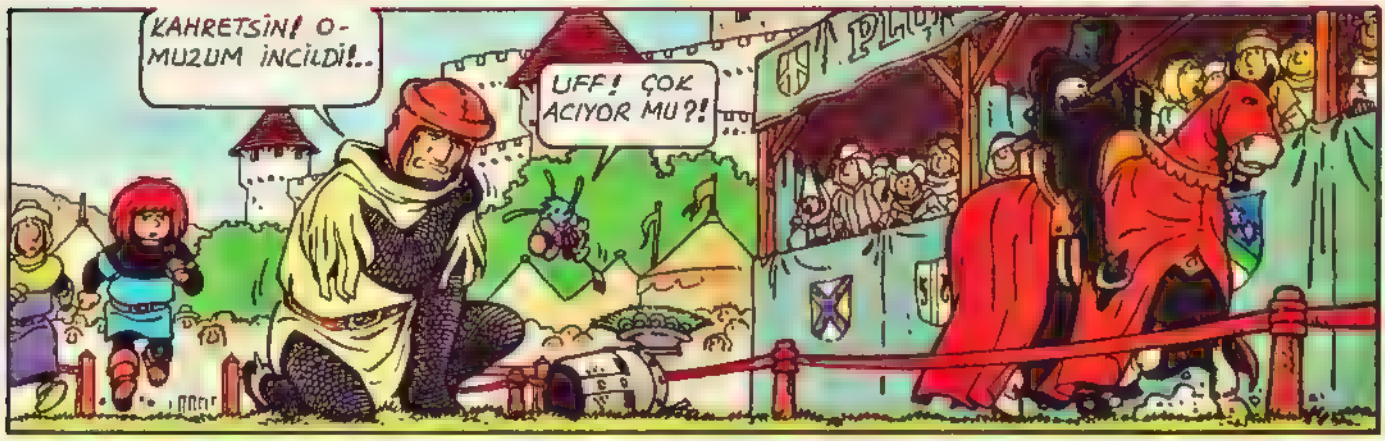
KAHRETSİN! O-MUZUM İNCİLDİ!..
UFF! ÇOK ACIYOR MU?!

BAĞIŞLAYIN SENYÖR GOBERT! O MELUN HAYVANA HAKİM OLAMADIM!
ARTIK SEN ÇOK OLMAYA BAŞLADIN...

HEMEN BURADAN KAYBOL, VE ÇABUCAK!!
EEE, SİNİRLENME HÜGO!.. GİDİ. YORUM!

HİÇ ŞÜPHESİZ, MORTEGUT HESABINA ÇALIŞAN BİR SABOTAJCI! GEL PİPYAN, ŞUNA HADDİNİ BİLDİRELİM!

YAPTIKLARINI ÖDEYECEK!

DÜRÜST BİR YENİLGİ OLMADI MORTEGUT, ŞAMPİYONUN DÜRÜST DAVRANMADI!...

ÇOK YAZIK, GERÇEKTEN DE! BENCE DE YENİDEN BAŞLAMALI, AMA OMUZUN BU HALDEYKEN PEK OLASI DEĞİL GALİBA?...

SİZ DE KENDİ ŞAMPİYONUNUZU SAPTAYABİLİRSİNİZ?!
BU FERGOL DENİLEN SİLAHŞÖR KARŞISINDA HİÇ ŞANSI OLMAZ!

BÜTÜN GÜCÜNÜ GÖSTEREBİLMEYİ ÇOK İSTERDİM! NEYSE, BİR DAHAKİ SEFERE... OMUZUN İYİLEŞTİĞİ ZAMAN...

NEDEN BEKLEYELİM?.. BENİM BİR ÖNERİM VAR!...

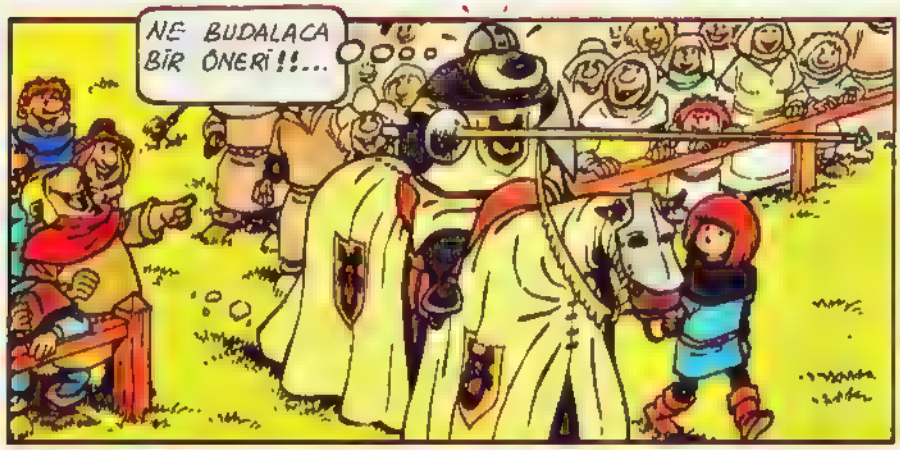
NE BUDALACA BİR ÖNERİ!!...

HAHAHA! ŞAMPİYONUN GERÇEKTEN DE PEK HEYBETLİ GÖRÜNÜYOR! KORKUDAN TİTRİYORUM!

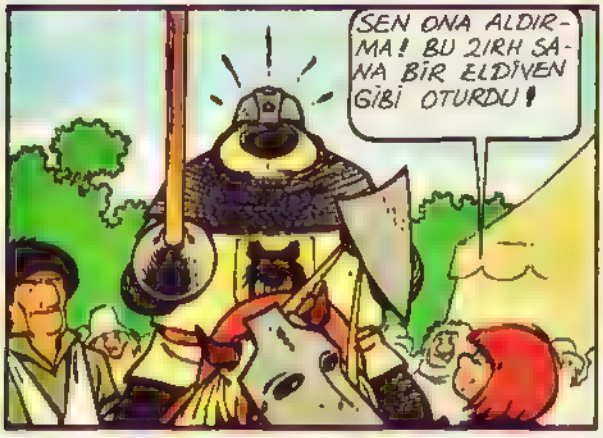
SEN ONA ALDIRMA! BU ZIRH SANA BİR ELDİVEN GİBİ OTURDU!

YİYECEĞİM DARBELERDEN SONRA BAKALIM BENİ İÇİNDEN NASIL ÇIKARACAKSIN!!

PEKALA! BU KADAR GÜLMEK YETER. ŞUNUN HAKKINDAN GEL VE MORTEGUT ŞATOSUNA DÖNELİM!

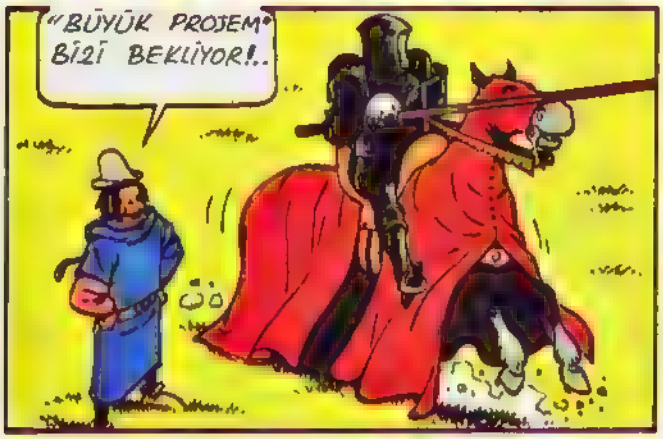
"BÜYÜK PROJEM" BİZİ BEKLİYOR!..

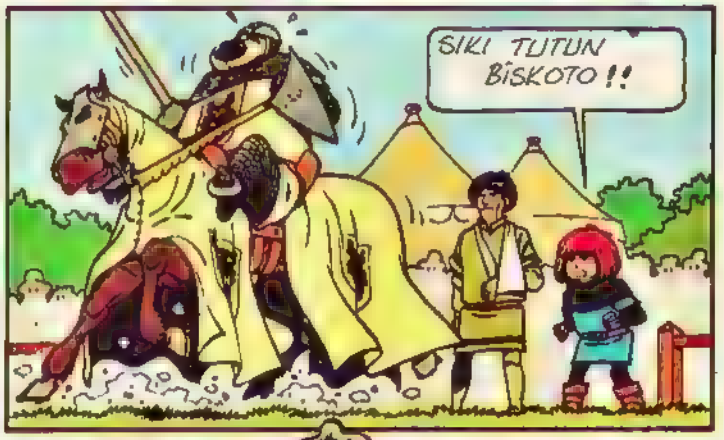
SIKI TUTUN BİSKOTO!!

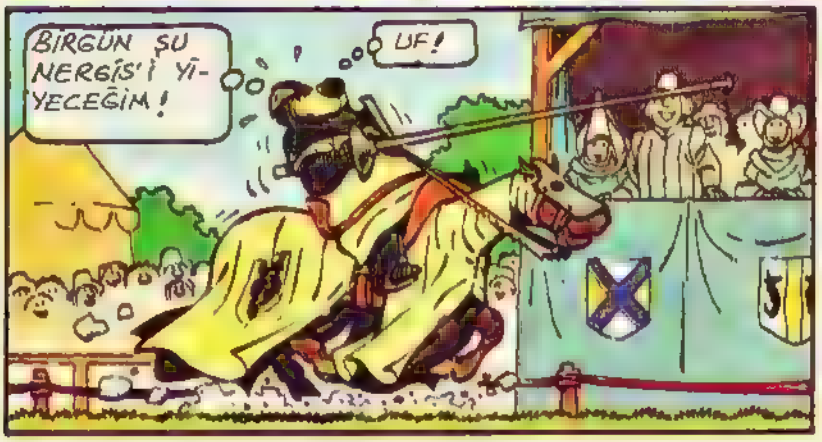
BİRGÜN ŞU NERGİS'İ YİYECEĞİM!
UF!

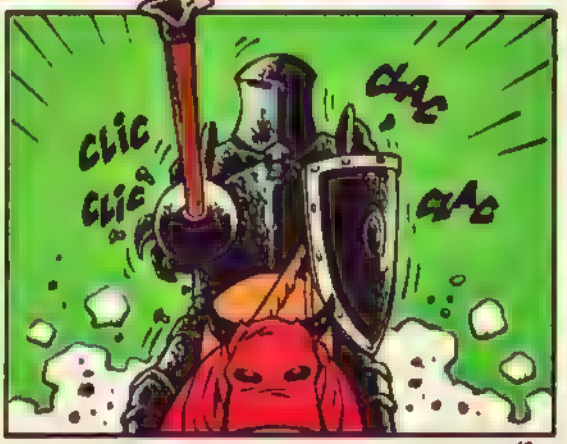
CLIC
CLIC
CLAC
CLAC

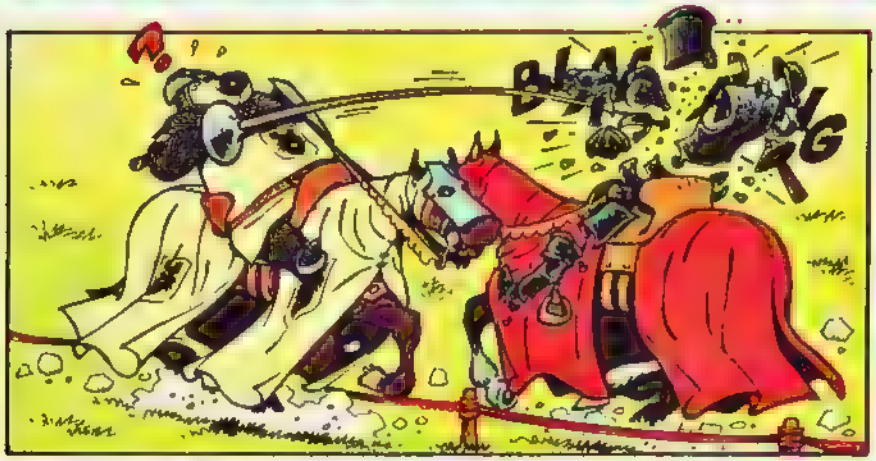
BLAG
ARG

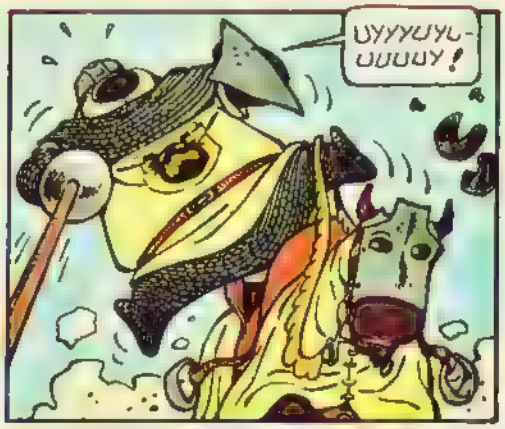
UYYYUYU-
UUUUY!

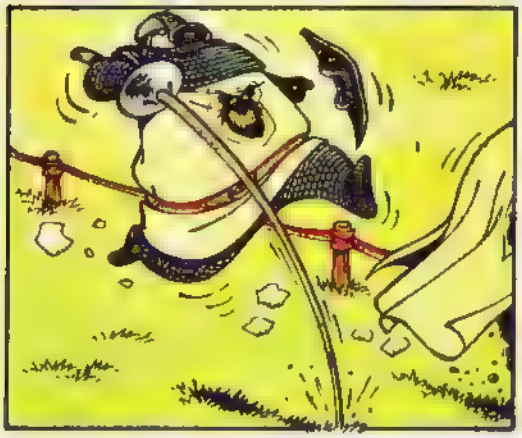

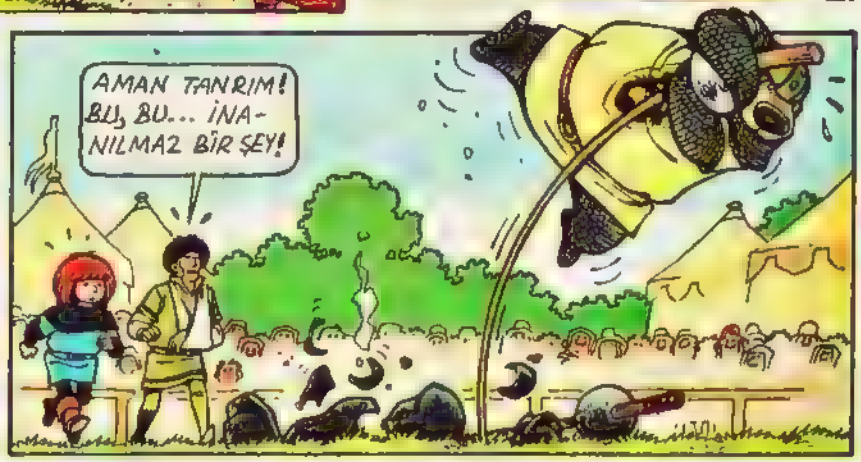
AMAN TANRIM! BU, BU... İNANILMAZ BİR ŞEY!

İÇİ BOŞ!?... BU NASIL OLABİLİR?
ŞEYTANIN İŞİ! BU ZIRHI ŞEYTAN KULLANIYORDU!!

KAHRETSİN! BÜTÜN BUNLAR NE DEMEK OLUYOR?.. ŞAKA MI?..
DİKKAT!

MORTEGLİT? O NEREYE GİTTİ?
SIVIŞTI, SENYÖR, BİR OKTAN DA DAHA HIZLI!

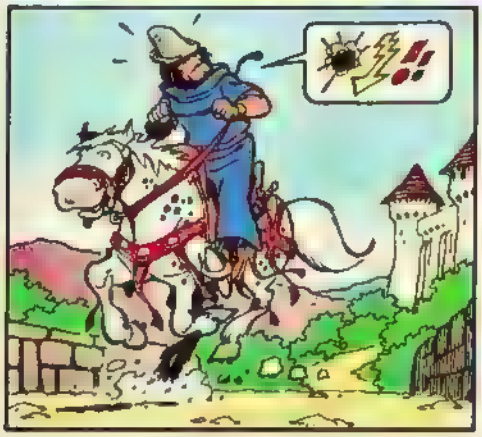
!!

VE ONU BANA CANLI GETİRİN! BU ESRARI AYDINLATMALIYIM!..

İMDAT!! ANNECİĞİM!! ÖLDÜRÜYORLAR BENİ!
NERGİS!

SIKI DUR NERGİS! YETİŞTİK!!

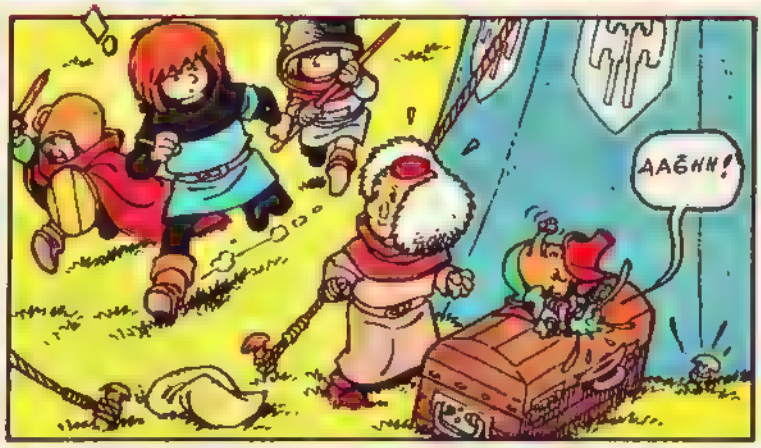
AAĞHH!

fiik fiik
HIM.

ÖĞĞĞ! BENİM SUÇUM YOK! ÖĞĞĞ.. BU İKİ HAYDUT BANA SALDIRDI..YAHŞİCE VE HİÇ NEDENİ YOKKEN!
AĞH!

ÖNCE KİMSİN SEN? YE BU GARİP YARATIK DA NEREDEN ÇIKTI?
HIM.

MMM.
BELKİ DE DİLİMİZİ BİLMİYOR?

O BİR DİLSİZDİR! BENİM DOSTUM PİPVAN DİLSİZDİR!
MMM.

BENİM ADIM KANKAN! ONUN YERİNE BEN KONUŞURUM! VE YALNIZ SENYÖR GOBERT İLE KONUŞURUM! O KADAR!

SENİ DİNLİYORUM! NE DİYECEKSİN?
EEE, DAHA SAKİN BİR YERDE KONUŞSAK SENYÖR. KONU ÇOK ÖNEMLİ!..
MORTEGUT İLE İLGİLİ!
Mehmet Ali & Akgomsefası

ONLARI ŞATOYA GÖTÜR HÜGO, BEN DE GELİYORUM!

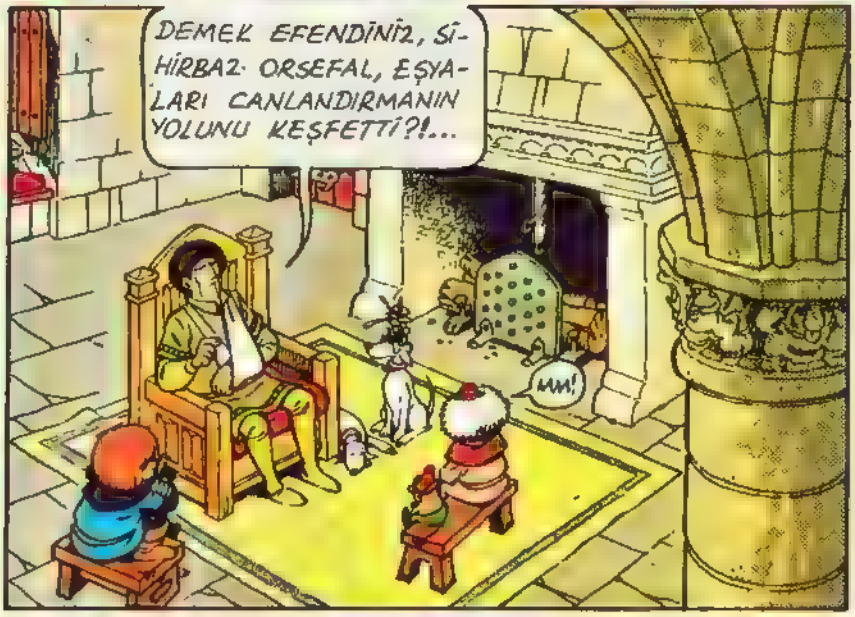

Mehmet Ali & Akgamsefası

— SÜRECEK —

TEVFİK FİKRET'İN EVİNDE

Sabahın erken saatleri.

"O büyük şair, büyük insanın evini elimle koymuş gibi buluyorum. Fikret, evine Farsça'da "kuş yuvası" anlamına gelen "Aşiyan" adını koymuş. Giderek bu ad bulunduğu çevreyle özdeşleşmiş.

Yaşamının son on yılını burada tamamlamış. "Yaşamının son yıllarını" derken, sakın ola da eli bastonlu, kamburu çıkmış, gözlüğü burnuna düşmüş, seksendoksan yaşlarına dayanmış yaşlı bir insan gelmesin gözlerinizin önüne. Fikret, öldüğü zaman, tam kırk sekiz yaşındaydı. Bazı yazarların, şairlerin erken ölümlerini düşününce bir hüzün çöker içime. Orhan Veli'nin otuz altı yaşında öldüğünü bilir misiniz? Cahit Sıtkı Tarancı yaşama gözlerini yumduğunda kırk altı yaşındaydı. Namık Kemal kırk sekiz, Ömer Seyfettin otuz altı. Şair Rüştü Onur ise yirmi iki yaşında çekip gitti bu dünyadan. Erken ölümler bir soru açar kafamda. Derim ki; "Kısa yaşamlarına böylesine verimliliği sığdıran bu insanlar, uzun yaşasalardı kim bilir daha ne güzel ürünler bırakırlardı bizlere?...

Evine ulaştığımda derin bir

▲ Tevfik Fikret'in evinin giriş cephesi.

Fikret'in evinde sergilenen bronz büstü. ▼

▼ Tevfik Fikret'in evinden Boğaz'a bakış.

nefes alıyorum. Demir kapının mandalını çekerek içeriye giriyorum. Aşiyan'ın bahçesindeki ağaçları dolduran kuşlar şairi benden önce uyandırmışlar:

"Kuşlar uçar,
Ben uçarım;
Onların kanatları var,
Benim kanatlarım kollarım,
Kuşlar kanadını çırpar,
Ben de kolumu sallarım...
Uçun kuşlar, uçun kuşlar;
Hepinizle yarışım var!
Uçtu kuşlar,
Ben de koştum
Yarı yola kadar ama;
Tam önüme bir uçurum
Çıktı ve kaldım orada.
Yoo, çekemem öyle kurum!
İsterseniz, haydi tekrar
Yarışırız...uçun kuşlar!"

Fikret hâlâ kuşlarla yarışıyor mu? Bahçenin insansız sessizliğini dinlerken hüzünleniyorum.

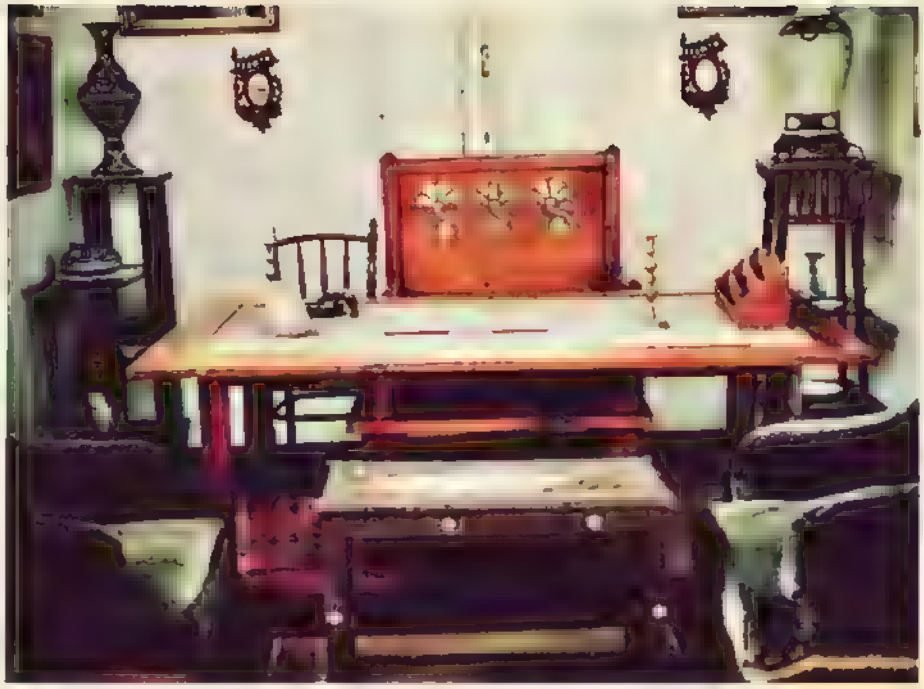

▲ Özenle seçilmiş çalışma masası ve koltuğu.

▲ Tevfik Fikret'in yatak odası.

İki buçuk katlı ahşap evin müze olarak kullanılan en son katına çıktığımda, Fikret'in büstü girişte karşılıyor beni . Yanında "Edebiyat-ı Cedide (Servet-i Fünun)" topluluğu şair ve yazarlarının fotoğrafı asılı. Halit Ziya Uşaklıgil, Cenap Şahabettin, Mehmet Rauf, Hüseyin Cahit Yalçın, Süleyman Nazif, Ali Ekrem, Ahmet Hikmet Müftüoğlu gibi adlar gözüme ilişiyor. Salonda Fikret'in büyük bir çalışma masası, koltuğu var. Önünde sedef kakmalı sehba duruyor. Aşiyan'ın kendisi, bahçe düzenlemesi, mobilyalarının tasarımı Fikret'e ait. Namık Kemal'in Bolayır'daki mezar projesini de Fikret'in çizdiğini hatırlarsak, onun şair olduğu kadar mimar, mühendis olduğunu da düşünebiliriz. Çalışma masasının hemen ardında Fikret'in elinden çıkmış Arapça el yazma tablolar asılı. Ya salonu dolduran yirmi iki adet yağlı boya tablosu? Onlar da Fikret'in fırçalarından çıkmış. Demek ki şair, mühendis, mimar, hattat olduğu kadar ressam da...

İlk bakışta evden çok resim galerisi havasının estiği bu salonda sanat duyuyor, sanat kokluyorum. Dikkatimi en çok ünlü şi-

▼ Ünlü "Sis" tablosu.

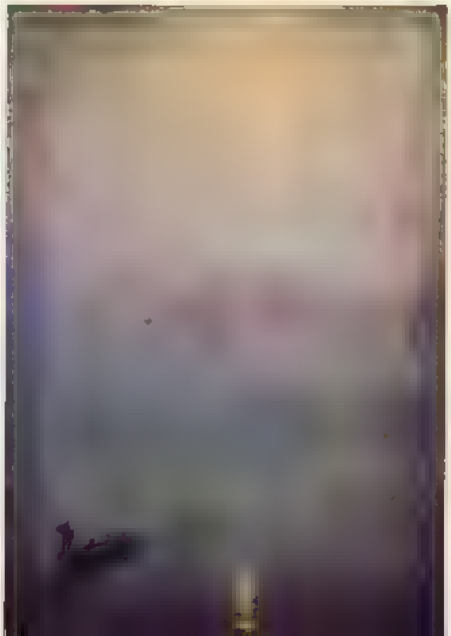

iri "Sis"ten etkilenerek yaptığı "Sis" tablosu çekiyor. Fikret, bu şiirinde sisli bir İstanbul manzarasını anlatır. Aslında anlattığı padişah II. Abdülhamit dönemindeki kara baskıdır. Bu baskı, sis gibi İstanbul' un üzerine çökmüştür:

"Sarmış yine ufkunu bir inatçı sis
Bir karanlık manzara ki giderek çoğalır
Baskının altında silinmiş insan bedenleri
Bir tozlu yoğunluktan ibaret bütün tablolar"

Fikret'in şiirleri çağına ayna olduğu kadar geleceği de içine alıyor. Hep ileriye bakıyor çünkü. Daha güzel dünyaların özlemini çekiyor. Bu konuda en çok da gençliğe güveniyor:

"Yarın sensin: senin bu yenilik, bu inkılâp
Her şey senin değil midir ki zaten... Sen ey gençlik!

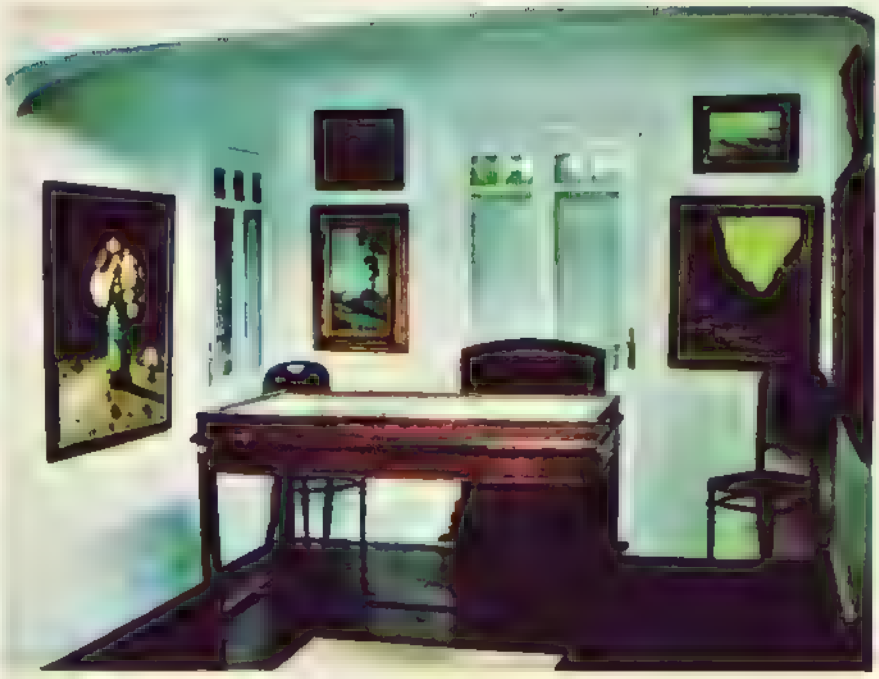

▲ Kendisinin yaptığı tablolardan oluşturulmuş bir köşe

▲ Fikret'in, şiirlerini yazarken kullandığı yazı takımı.

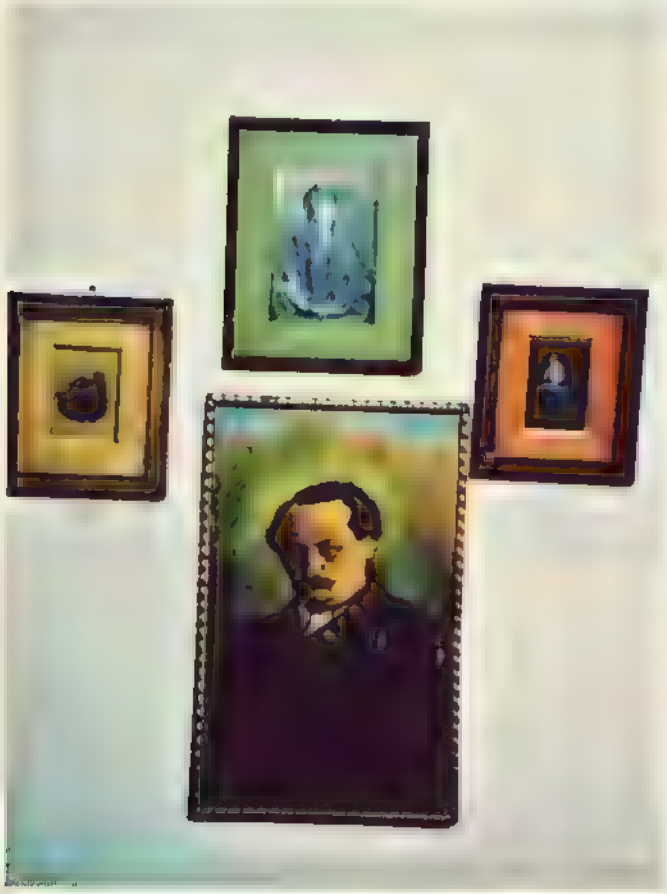

▲ Tevfik Fikret, oğlu Haluk ve eşi Nazine Hanım'ın portreleri.

Bir arkadaşının kızını resmettiği tablo. ▶

Fikret, Aşiyan gibi belki de dünyanın en şirin evlerinden birinde, kişisel mutluluk peşinde koşmamış. Toplumun sözcüsü olmuş. Birçok tehlikeleri göze alarak haksızlıklara da başkaldırmış.

Tevfik Fikret'in öldüğü gün yüzünden alınan maskı duvarda asılı duruyor. Soğuk kış gecelerinde keyif çattığı mangalı da yanında . Kimbilir, pirinç cezvesiyle bu mangalda kaç kez külde kahve pişirip şiir düşündü?

Eşi Nazine Hanım'ın ve oğlu Halûk'un fotoğrafları da asılı. Fikret'in, "Eşim ve oğlumun sevgileri olmasaydı intihar ederdim" deyişi aklıma geliyor. Halûk'u çok sevdiği, onun kişiliğinde Türk gençliğine seslenmesinden belli olmuyor mu?

"Yükselmeli, dokunmalı alnın semalara;
Doymaz insan dedikleri kuş, yükselmelere
Uğraş, didin, düşün, ara, bil, koş, atıl, bağır;
Durmak zamanı geçti, çalışmak zamanıdır."

Fikret, Halûk'u gençliğe, Şermin'i de çocuklara sembol olarak almıştır. "Hasbihal (söyleşi)" adlı şiirinde Şermin'e şöyle seslenir:

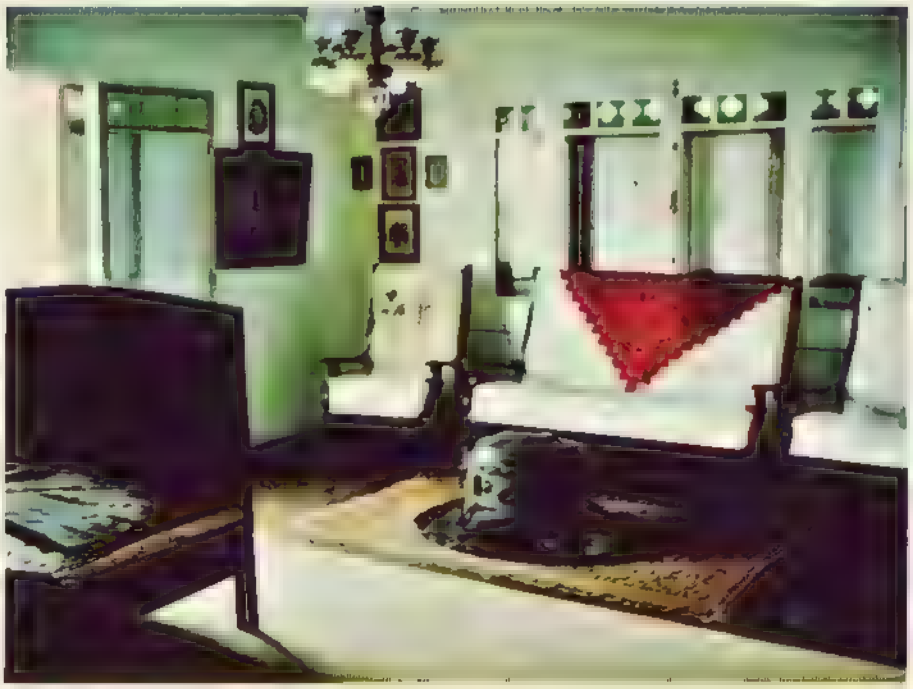

▲ Fikret'in kış geceleri kullandığı mangalı

"Okuyunuz: Okuyanlar
Çok iyi bilir, çok şey yapar
Onlar gerçekten mutlu olur
Bu geçit pek korkuludur
Öğrenmezsek yolu, izi,
Yolda kurtlar kapar bizi!"

Fikret , şiirlerinde hep ileriye bakar. Vatanın kurtarıcıları olarak gençliği görür, onlara inanır, güvenir.Yol gösterici olarak bilimi seçer. Laikliği benimser. Ulus sevgisini insanlık sevgisiyle bütünleştirir. Bu nedenle Fikret, daha kurulmamış olan cumhuriyetin müjdesini veren şairdir.

Fikret'in evinden ayrılırken biraz hüzün, en çok da çoşkuyla doluyorum. Onun yaşadığı ortamın havasını az da olsa solumak değiştiriyor kişiyi.

Yatak odasındaki dolaplarda sergilenen özel eşyaları. ▼

Fikret'in bahçe için tasarladığı taş masa ve oturma elemanları. ▼

NEŞE'NİN KÜÇÜK ÖYKÜSÜ

Yazan ve Çizen: Hatice GÜNEL

Neşe okulda yoğun bir gün geçirmişti. Okul dönüşünde kendini birden çok yorgun hissetti. Eve lmeden biraz önce basamakları vaş yavaş çıktı.

Neşe içinden aslında bu gün k güzel bir gündü. Ama neden- ben çok yorgunum diye geçir- . Bu yorgunluğu nasıl atabili- im diye düşünmeden edemedi.

Annesi Fatma Hanım ise Ne- e'nin bu dalgınlığını farketmiş lacak ki ona yavaşça seslendi.

— Neşe, bugün çok yorgun rünüyorsun,

— Evet anne, oldukça yorgu- um. Neden bilmem üzerimde arip bir ağırlık var.

Annesi güldü.

— Havadandır. Ne de olsa ba- ar geliyor diye ekledi.

— Neşe, Anneciğim, canım bu orgunluğu atmak için birşeyler apmak istiyor. Ama yine de faz- yorulmak istemiyorum dedi.

— Annesi, çok güzel olur, de- i.

— Neşe, ama aklıma herhangi ir şey gelmiyor. Oysa eve gel- eden biraz önce bunu çok dü- ündüm, diye karşılık verdi.

— Bunun üzerine Fatma Ha- ım, ben de sana yardımcı olabi- irim diye seslendi. Ve Neşe'nin dasına geldi. Neşe bu arada zerini değiştirmiş, giysilerini olaba yerleştiriyordu.

— Fatma Hanım, istersen bi- z oyun oyna ya da bir süre ba- klarınla ilgilen, bu seni oldukça nlendirir dedi. Ve hemen ekledi. İstersen kitap da okuyabilirsin veya resimde yapabilirsin diyerek sözlerini bitirdi.

— Neşe, evet anne hepside çok güzel düşünceler, bana yardımcı olduğun için çok teşekkür ederim dedi.

— Neşe'nin annesi odadan tam çıkmak üzereyken durakladı. Dönerek Neşe'ye , bak aklıma ne geldi.

Neşe annesine döndü. Ve onu dinlemeye başladı.

— İstersen ufak bir öykü yazabilirsin!...

— Öykü mü?

— Evet.

— Ama nasıl!..

— Mesela bu gün başından geçenleri ufak bir öykü halinde derleyebilirsin. Veya ilgini çeken bir olayı, bir konuyu ele alabilirsin.

Neşe'nin birden gözleri parladı.

— Anneciğim, önerilerinin içinden en çok bunu sevdim. Ve bunun üzerinde duracağım dedi.

Neşe çalışma masasına oturmuştu bile. Annesi Fatma Hanım, bu arada ona bir bardak vişne suyu getirdi. Neşe annesine tekrar teşekkür etti.

Annesi, kısık bir sesle galiba başlıyorsun dedi.

-Neşe, evet anne!.. Ama henüz öykümün konusuna karar veremedim. Biraz düşünmek istiyorum dedi.

Neşe, bunu söylemiş fakat kağıt ve kalemi çoktan eline almıştı. Bu durumdan oldukça heyecan duymuştu. O geçen yaz ailesiyle gittikleri bir pıknik gününü kaleme almaya karar verdi.

Hatta bu öyküyü öğretmeni ve arkadaşları ile de paylaşmak istiyordu. Hemen yazmaya başladı Neşe kararla ve azimle başlamış olduğu öyküsünü o kaşam bitirdi. Ve annesine öyküsünü okudu. Annesi öyküsünü çok beğendi. Ve onu yanaklarından öperek kutladı.

Neşe, sabahın gelmesini sabırla beklemeye başladı. Ertesi gün okulda öyküsünü öğretmenine ve arkadaşlarına okudu. Neşe'nin bu öyküsünü onlarda çok beğendiler. Öğretmeni arkadaşlarına sizlerde Neşe gibi güzel küçük öyküler yazabilirsiniz. Bundan çok hoşlanacağınızı biliyorum. Bakın Neşe'ye. O ne kadar mutlu dedi.

Neşe gerçekten mutluydu. Aynı zamanda kendisiyle gururda duymuştu. O an kararını verdi. Artık yorgun olmadığı zamanlarda da küçük öyküler yazacaktı. Hatta o kadar çok şey vardı ki düşüncelerinde nereden başlasın bilemiyordu.

Yalnız bu arada çok istediği bir şey daha vardı. O da arkadaşlarının öykülerini dinlemek olacaktı.

halice Gunel, 99

DOSTLUĞA ÇAĞRI: OLİMPİYATLAR

Olimpiyat oyunları, 25 Temmuz 1992 günü İspanya'nın Barcelona kentinde başlıyor. Bu büyük organizasyona katılan tüm sporcuların bir tek hedefi var: Başarılı olmak!

Bundan 96 yıl önce Atina'da yapılan ilk oyunlarda olduğu gibi, bugün de olimpiyat oyunları dostluk ve barışa uzanan bir köprü.

1992 Olimpiyat oyunları bu yıl İspanya'nın Barcelona kentinde yapılıyor. Antikiteden günümüze uzanan, temelli bir spor olayı olan Olimpiyatlar hakkında bazı ilginç bilgilere ne dersiniz?

Antik Olimpiyat oyunları M.Ö.776 yılına kadar uzanır.

Yarışmalar dört senede bir, Yunanistan'da Olympia'da yapılırdı. Yarışmalara tüm komşu ülkeler katılır, eğer savaş halinde iseler, yarışma süresince savaş durdurulur, yarışma sonrası yarışmacıların güvenlik içinde ülkelerine dönmeleri için dört beş gün zaman tanınırdı.

Yarışmalar, önceleri yalnız stadyum koşusu olarak yapılırken, daha sonraları güreş, dövüş, atlama, cirit gibi dallarda da yapılmaya başlandı.

Yarışmacılar, bugünkü şorta benzeyen "zuma" dedikleri bir giysi giyerlerdi. Yarışmanın birinde Orsippus adlı bir atletin üzerinden "zuma" nın düşmesinden sonra yarışmacılar çıplak yarışmaya başladılar.

Birinci olanlara barışın sembolü olan zeytin dalı verilirdi.

M.S 394'de İmparator Theodosius'un yayınladığı bir emirle kaldırılan Olimpiyat yarışmaları 19. yüzyılın ilk yarısında yeniden canlandırıldı.

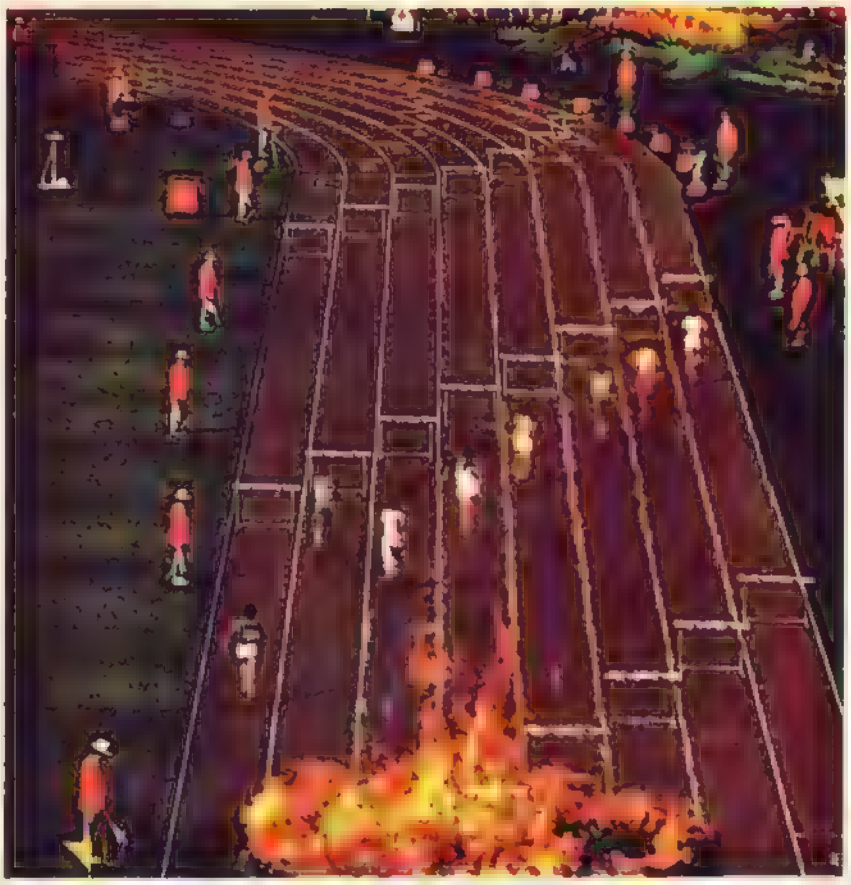

Baron Pierre de Coubertin, Olimpiyat oyunların yeniden canlandırarak, oyunların her dört yılda bir yapılmasına ve tüm ülkelerin davet edilmesine karar verdi.

Bu kararla, ilk oyunlar 1896'da Atina'da, eski oyunların oynandığı sahada yapılmaya başlandı ve günümüze dek her dört yılda bir tekrarlanarak geldi.

Günümüzde Olimpiyatlara kadın sporcular da katılabiliyor. İlk olarak 1900'de Paris'te yapılan ikinci Olimpiyat oyunlarına altı kadın sporcu katılmıştı.

Uluslararası Olimpiyat Komitesinin beyaz zemin üstünde birbirine geçmiş, mavi, siyah, kırmızı, yeşil ve sarı renklerde halkalardan oluşmuş bir amblemi var. Bu beş halka, Avrupa, Afrika, Amerika, Avustralya ve Asya kıtalarının simgesi. Beş halkanın birbirine geçmiş olması kıtalararası birliği, zeminin beyaz oluşu ise evrensel barışı temsil etmekte.

İlk kez 1928 Amsterdam Yaz Oyunları'nda kullanılmaya başlanan Olimpiyat ateşinin anlamı, en iyiye ulaşmak, süreklilik ve

▲ Olimpik Mont Juiç Stadyumu'nun atlıları teknolojinin ışıklı kulesiyle boy ölçüşüyor.

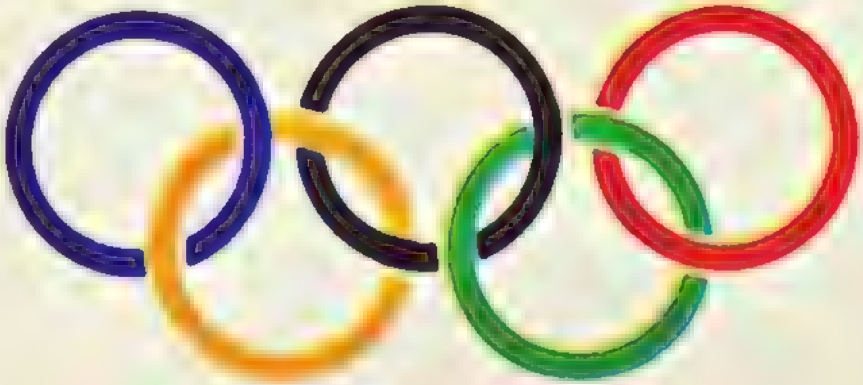

mücadele. Oyunlar başlamadan, Yunanistan'daki Olympos dağında yakılan ateş, düzenleyici ülkeye kadar geçtiği ülkelerin atletleri tarafından taşınıyor ve açılış günü yakılıp oyunların sonuna dek yanık kalıyordu. Bugün, meşale yine Yunanistan'da yakılarak, Olimpiyatların yapıldığı ülkeye atletler tarafından ulaştırılıyor. Meşale bu yıl, 13 Haziranda Yunanistan'dan yola çıktı.

Barcelona'daki açılış töreninde, bu yıl, Olimpiyatlar İspanya'da yapıldığı için İspanyol sporculardan biri, katılan tüm sporcular adına "Bu Olimpiyat oyunlarında Olimpiyat kurallarına uyacağımıza, gerçek sporcu ruhu ile sporun zaferi, ulusumuzun zaferi için yarışacağımıza ant içeriz" diye yemin edecek.

1992 Barcelona Olimpiyatlarının maskotu olan COBİ, bu yaz dünyanın en tanınan yüzü olacak. İspanya'nın Katalan Pirene dağlarının ünlü çoban köpeğini insanlaştıran neşeli maskot, şans ve başarıyı simgeliyor.

Belki 2000 yılında Olimpiyat oyunları İstanbul'da yapılabilir. Neden olmasın? Böylelikle biz de bu büyük organizasyona ev sahipliği yapmış oluruz.

▲ Kanadalı Ben Johnson, 1988 Seul Olimpiyatları 100 metre erkekler finalinde.

KİTAP VE KASET DÜNYASI'NDAN

Doğan Kardeş Kitaplığı'na bu ay katılan son eser, Nezihe Meriç'in "Küçük Bir Kız Tanıyorum Altı Yaşında" adlı kitabı.

Altı yaşında, akıllı, sevimli Ayşe'nin yaşam ve düşlerine bir yolculuğa ne dersiniz? Keyifle okunacak bir yaz kitabı daha.

Gülten Dayıoğlu, Tuna'dan Uçan Kuş'da, Tuna kıyılarında yaşayan, akıllı ve üstün yeteneklere sahip bir çocuk olan Boris'in zorla annesinin kollarından koparılarak İstanbul'a götürülüşünü anlatıyor. Boris'i Behram yapan bir yolculukta başından geçen ilginç olayları ve Behram'ın Osmanlı İmparatorluğu'nda başvezirliğe kadar yükselişinin hikayesini veriyor. Tatilde zevkle okunabilecek, soluk kesici serüvenlerden oluşan bir kitap.

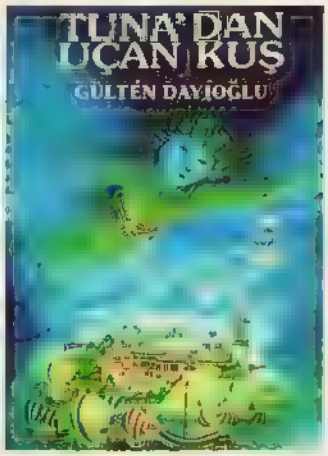

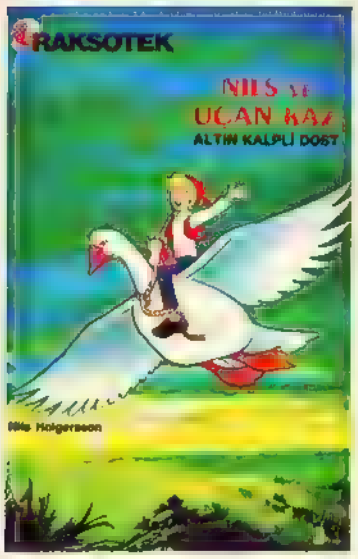

NİLS VE UÇAN KAZ
ÇİZGİ FİLM
45 DAKİKA
ALTIN KALPLİ DOST

Bu kasette, Nils ve arkadaşlarını eğlenceli iki bölümde izleyeceğiz.

Altın Kalpli Dost: Uzun bir yolculuğa çıkan Nils, dostları Morton ve Karot ile keyifli bir molaya hazırlanır. Yol boyunca yiyecek bir şey bulamadıklarından çok acıkmışlardır. Aldıkları nefis kurabiye kokusunu takip eden Nils ve Karot, gölde balık avlayan iki yaramaz çocuğun piknik sepetine ulaşırlar. Ancak, iki kurabiyeyi alırken görülürler. Morton yakalanır.

Bayan Kaz'ın Zaferi: Vahşi kazların göç yolculuğuna katılan Morton, yeni ailesi tarafından henüz tam olarak kabul edilmemiştir. Kazlar arasında düzenlenen zorlu bir yarışmaya katılır. Bu yarışmayı kazanma umidi çok zayıftır ama, burada yeni ailesine cesaretini kanıtlar.

NİNJA KAPLUMBAĞALAR
ÇİZGİ FİLM
44 DAKİKA
ÖLÜM ROBOTLARI

Kaplumbağacılar, sıkı durun! İşte hepinizi yerinizden zıplatacak yeni bir macera daha. Kötülüğün ansiklopedik tarifi Shredder, yeni hainlikler peşinde. Bu kez enerjiyle beslenen bilgisayar canavarı Omnus'tan bizim pizzacıları yok etmesini istiyor. Eyvah! Omnus, kentteki bütün makineleri birer ölüm robotuna dönüştürdü bile. Şehirde de panik başladı. Shredder, Omnus sayesinde kötülükler dolu amacına ulaşacak mı, yoksa kahraman kaplumbağalarımız zamanında yetişip bu karanlıklar Prensi ile ölüm robotlarını engelleyebilecek mi?

Siz bütün bu soruların yanıtını izlerken, arkadan bomba gibi bir serüven daha kasedin surprizi olarak sizleri bekliyor: "Şeytanın Gözü"

GEZERKEN

KENYA'DA SON GÜNLER

Hazırlayan: Gülten DAYIOĞLU

Minibüs içinde, uçsuz bucaksız savanlarda yol alırken, bu gezi boyunca gördüklerimi, duyduklarımı teybe kaydederek, unutmaya özen gösteriyorum.

Bir ara bizim şoför, savanların arasında, bir çift kulak görüyor. Hemen o yana sürüyor. Bir de ne görelim! İri bir aslan, bal rengi gözleriyle bizlere bakmıyor mu! Sonra yanında yatan arkadaşı da başını kaldırıyor. İkisi de çok güzel. Kuzey aslanlarına göre daha tüylü ve daha iriler.

Tsavo yöresi safari alanında, yeni bir kamp yerine geliyoruz. Burada yine büyük bir gölet var. Çevrede türlü hayvanlar geziniyor. Otel balkonunun önünde maymunlar oynaşıyor. Bir de Marabu denen kuşlar... Bu kuşlar akbabayı andırıyor. Kursakları dışarda. Garsonlar, kol kadar domuz butu atıyorlar. Kuş hemen o butu yutup kursağına geçiriyor. Üç saat sonra da sindirmiş oluyor.

▲ Ağaç gölgesinde dinlenen huzurlu, sakin aslanlar.

Sabah, şafağın söküşünü izlemek için perdeyi açtığımda, balkona, camın önünde dizilmiş, maymun sürüsüyle burun buruna geldim. Perdeyi nasıl kapadığımı bilemedim.

Nairobi'ye dönmek üzere, safari alanlarına veda ettik. Nairobi, daha önce de değindiğim gibi çok bakımlı bir park görünümünde. Öylesine yeşilki!... Uhuru parkı (Uhuru hürriyet demek) çok güzel. Kentin ortasındaki hürriyet anıtı çok anlamlı. Caddeler temiz. Trafik seyrek.

Geçmişte ingiliz sömürgesi olan Kenya, 1963 yılında bağımsızlığına kavuşup cumhuriyet olmuş. Cumhuriyetin kurucusu Başkan Kenyatta, aşiretlerden oluşan Kenya halkının bütünlüğünü sağlamak amacı ile çok çalışmış.

Ne var ki, hâlâ ingiliz etkisi sürmekte. Devlet dilinin ingilizce olması ve okullarda ana dil olarak ingilizce öğretilmesi, bunun açık kanıtı. Ayrıca İngilizlere ait pek çok işletme de varlığını sürdürmekte. Trafik aynen ingilterede olduğu gibi sağdan işliyor.

Kenya yöresi, tarihsel yönden önemli bir konumda. Ulusal müzeye gittiğimizde, bunun kanıtlarıyla yüz yüze gelme olanağını bulduk.

İlk insanın, nerede, ne zaman,

▼ Akbabayı andıran, Marasu adı verilen kuşlar.

nasıl ortaya çıktığına değin pek çok değişik sav var. Bu savların en güçlülerinden biri, ilk insanın, Afrika kıtasında Kenya, Tanzanya, Zambiya Etopya yörelerinde yaşadığı görüşü. Nairobi ulusal müzesinde, bu görüşleri destekleyen çok önemli tarihsel kalıntılar var. Bu kalıntıların çoğunluğunu, kafatasları oluşturuyor. Müzede, ikiyüz elli bin yıl önce yaşamış olan insanın kafatası sergileniyor.

Müze bahçesinde dev bir fil duruyor. Bunun adı Ahmet. Ülkede onca fil duruken, neden Ahmet'in müzeye konduğunu merak ediyorum. Değişik görüşler var: kimileri Fil Ahmet'in, bağımsızlık savaşı sırasında, dağlarda, Başkan Kenyatta'yı düş-

▲ Müze bahçesinin sevimli, dev fili Ahmet.

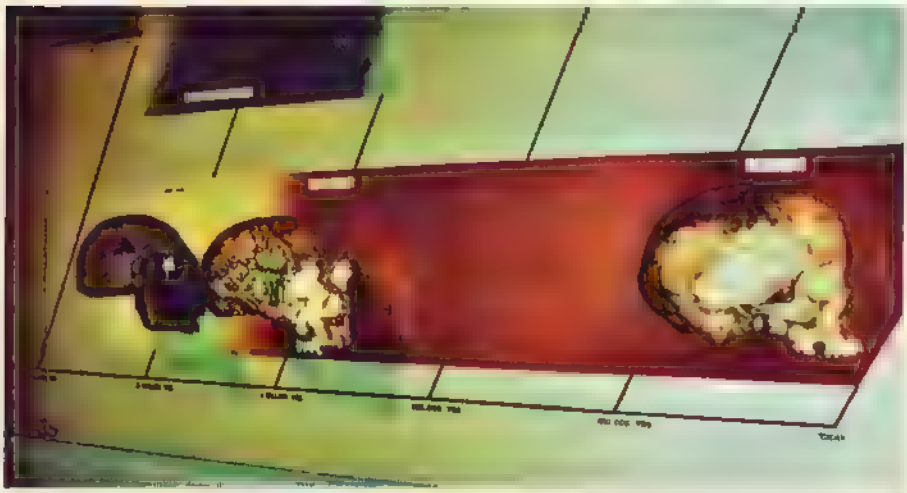

▲ Nairobi Ulusal Müzesi'nden, ilk insana ait olduğu sanılan kafatası örnekleri.

manlardan koruduğunu söylüyor. Kimileri de bu şanslı filin, Afrika'nın en iri fili olduğu için müzede yer aldığını iddia ediyor.

Şaka bir yana, Kenya gezisi sırasında, doyumsuz doğa güzellikleri yanında, korkuyu ve ürküyü de yaşadık. Safari kamplarında, yabanıl doğanın orta yerinde, çevremizde vahşi hayvanlar kol gezerken, korku içinde geçirdiğim geceleri, uzun süre unutmam olanaksız. Hele o gecenin sessizliğini yırtıp parçalayan, insanın içine dayanılmaz ürkü veren vahşi hayvan sesleri...

Sevinç, çoşku, korku, ürkü, şaşkınlık, ağrı sızı derken, kendimizi dönüş yolunda bulduk. Uçakla Afrika kıtasını aşarken, Kenya gezisini zihin ve gönül süzgecimden geçirme gereksinimi duydum.

Uçağımız İstanbul'a inerken, eğilip aşağılara bakıyorum. Marmara kıyıları, dantel gibi. Ya boğaziçi!... Ne var ki coşkum uzun sürmüyor. Gökten taş yağmışçasına, toprağı saran beton yığınlarını görünce, içim üşüyor. Pencereden çekilip, başımı koltuğun arkalığına dayıyorum.

Uçsuz bucaksız doğada, karınlarını doyurmaya çalışan zebralar. ▼

BİSİKLET KİMİN OLACAK?

Geçen sayıda olduğu gibi, bu ve bundan sonraki sayılarda da bulmacayı çözerek, bize göndermeye devam edin. Bakalım bisikleti kim kazanacak?

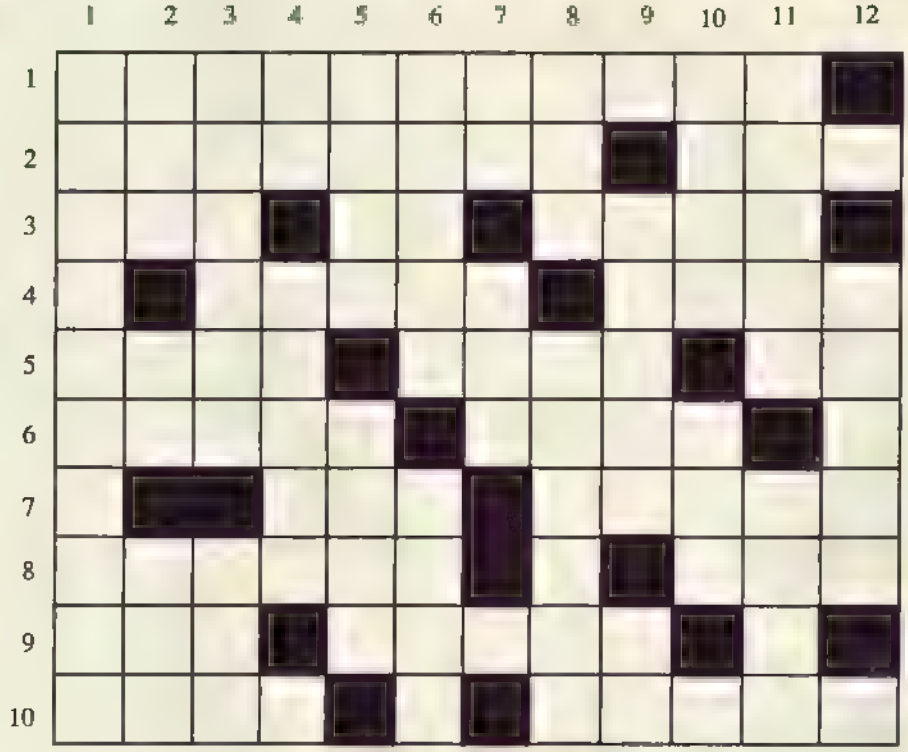

SOLDAN SAĞA

1) Yugoslavya'nın parçalanmasından sonra bağımsızlığını kazanan ve halen Sırp kuşatması altında bulunan Müslüman bir devlet. **2)** İstanbul'da Topkapı Sarayı'nın dış avlusunda yer alan eski Bizans kilisesi. — Adale. **3)** Ün, şan — Kasaplar'da satılır — Yükseltilerden, çukurladan ve akarsulardan geçerek yapılan koşu. **4)** Halka biçiminde çörek. — Bir hastalığı tedavi etmek için kullanılan madde. **5)** Sinema veya müzikhol sanatçısı, yıldız — Çayda bulunan ve kafein niteliğinde olan madde — Tersi, bir şey bağlamak için kullanılan kalın örgü. **6)** Türkiye Birinci futbol liginde yer alan bir takım — Güney Anadolu'da Hatay ili sınırları içersinde büyük bir ova. **7)** Hazırlanan çayın renk ve koku bakımından tavı — Sinirli, hırçın, huysuz. **8)** Keyfi yerinde olmak, sevinç duymak — Var'ın karşıtı. **9)** Üye — Tersi, öğrencilere dönem sonlarında okul yönetimlerince verilen ve notlarla genel durumlarını gösteren belge. **10)** İki yüzü keskin büyük hançer — Ölünün defnedilmek üzere, içine konulduğu sandık.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1) Haziran ayında, Atina'da yapılan Avrupa Güzellik Yarışması'nda, Avrupa 3. güzeli seçilen Türk güzeli. **2)** Bir bayan ismi. — Türk Lirasını simgeleyen harfler. — Sıkıntı verme, üzme. **3)** Adıyaman'ın bir ilçesi — Suriye'nin başkenti. **4)** Nikel elementinin sembolü — Bir şeyi yapmayı veya yapmamayı belirten iç güç. **5)** Tersi, Arazinin hayvan otlatılmaya ayrılmış alanı — At, arslan gibi hayvanların ensesinde bulunan uzun kıllar. **6)** Eski çağda Anadolu'da güçlü bir imparatorluk kuran bir ulus, Eti. — Diz kapağından yukarıda, çeşitli kısalıkta etek. **7)** Genişlik — Tersi, Avrupa Ekonomik Topluluğunu simgeleyen harfler. **8)** Tersi, leke — Hammaddeyi işleyerek bir mal üretmek. **9)** Tersi, Duyu ve hareket uyartılarını beyinden organlara ve organlardan beyne ileten beyazımsı kordonlar — Kiloamper'in sembolü. **10)** Edebiyat ve sanatta görüş, duyuş ve anlayış bakımlarından başkalık gösterme — Kaymaktan bir emir. **11)** Sığır, koyun vb. gibi eti yenen hayvanlara etini perakende satan kimse — Bir ilimiz. **12)** Çizilmiş, çizgi.

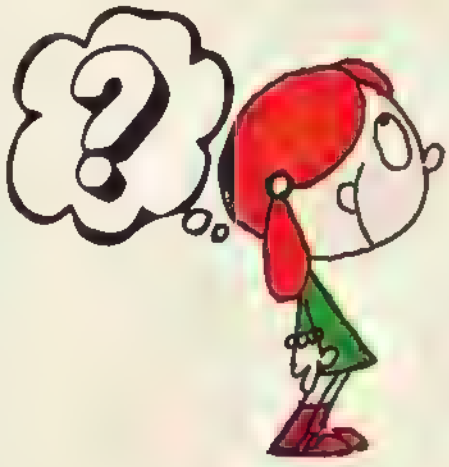

KAPLAN — BUD BLAKE

ÇOK BİLMİŞ — Boltinoff ve Burnett

BORNER'IN GEMİSİ — Addison & Frank Johnson

Bir matemetik oyunu. Boş kutulara, gerekli işlemleri yaparak doğru sayıları yerleştirmeyi deneyin. Bakalım kim daha önce bitirecek?

			=	134
+		-		+
149	-		=	46
=		=		=
	+	15	=	

19	-	17	=	
+		-		+
			=	104
=		=		=
	-	13	=	

	+	8	=	58
		x		+
	-	9	=	
=		=		=
2	+		=	

6			=	42
x		x		+
9	x		=	
=		=		=
	+		=	96

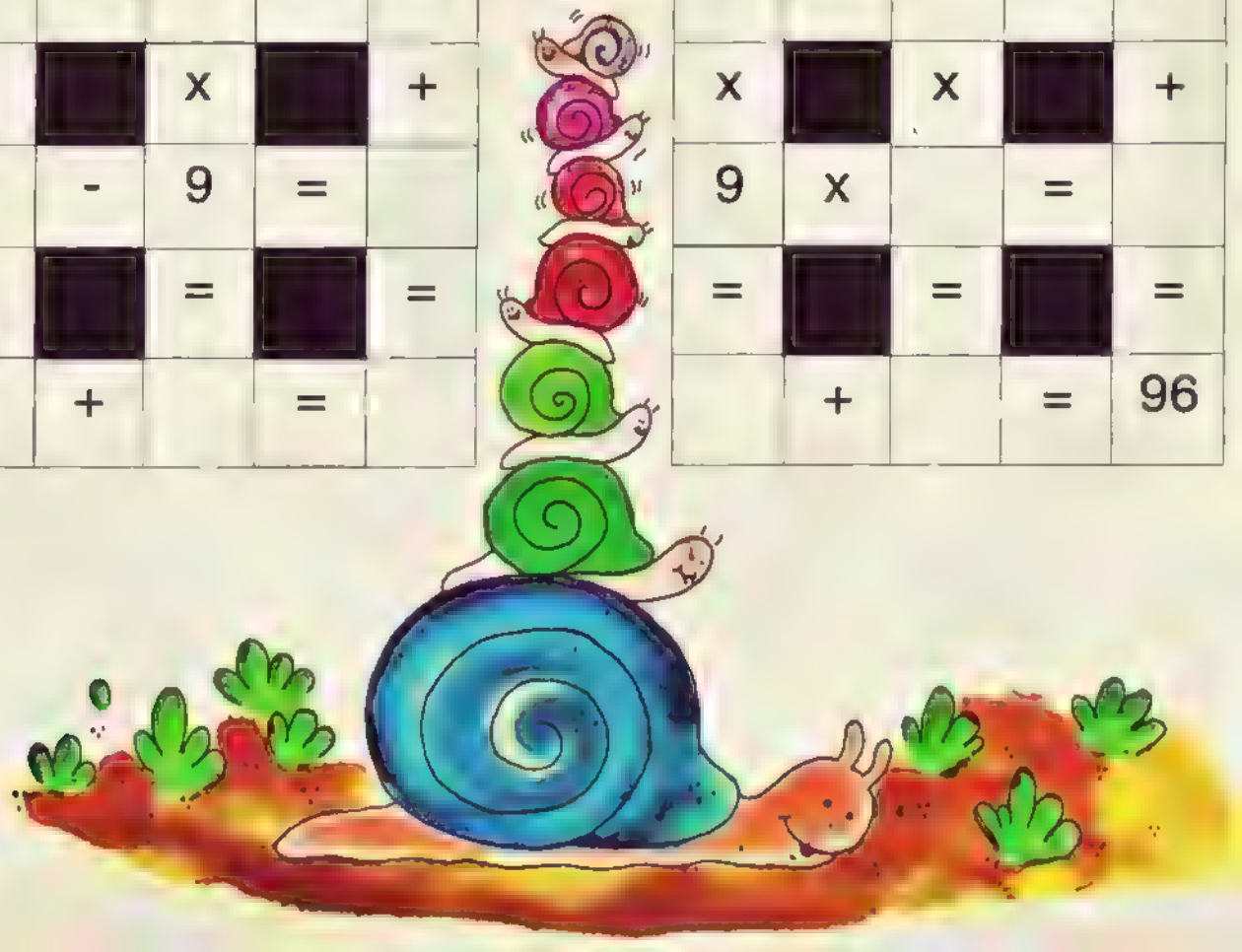

Yılanın henüz yemekte olduğu 8 sayısından başlayarak, daha önce yediği sayılarla ilgili işlemleri yol boyunca, sırasıyla yaparak kuyruğundaki sayıya ulaşmaya çalışalım.

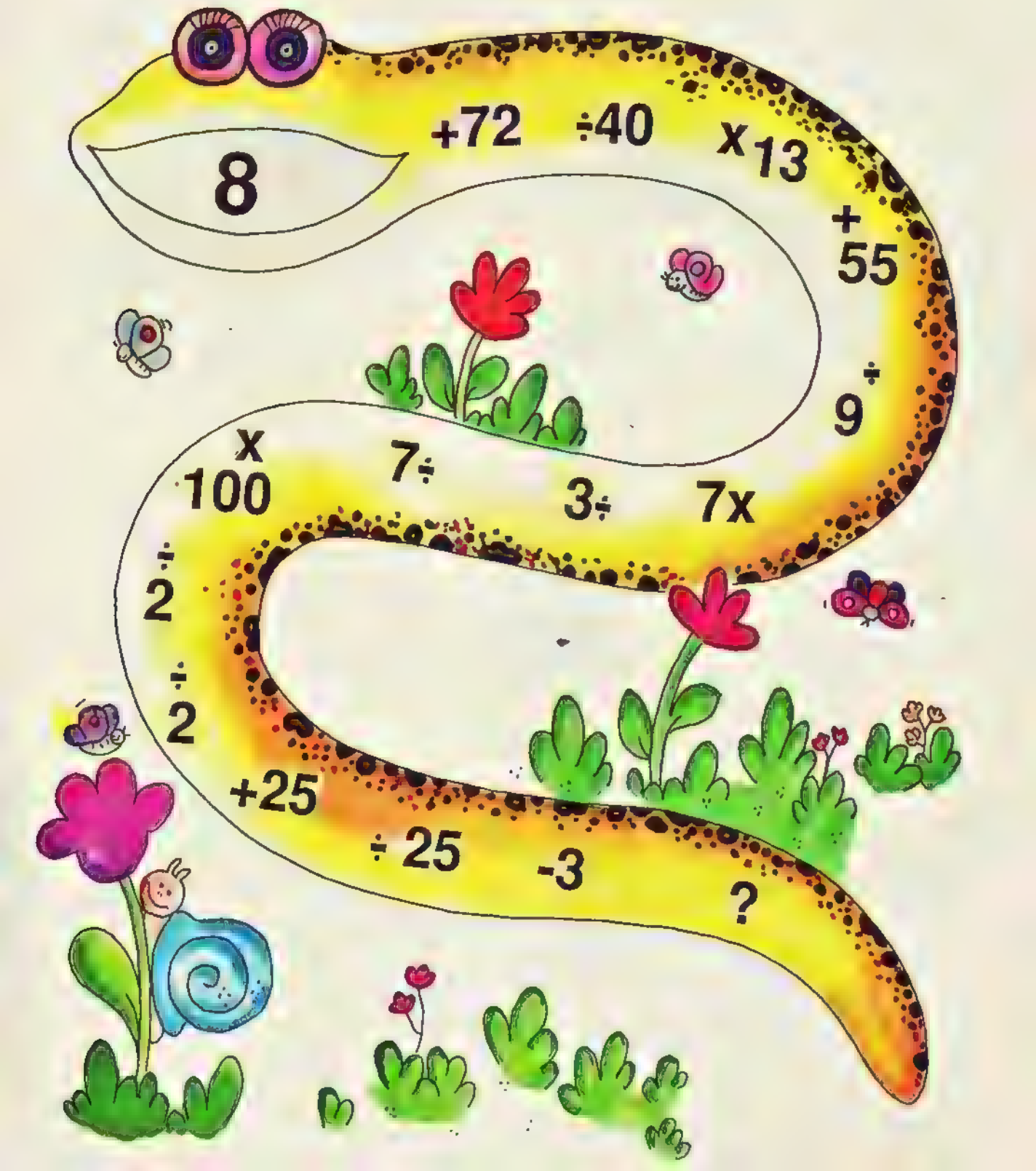

POSTA KUTUSU

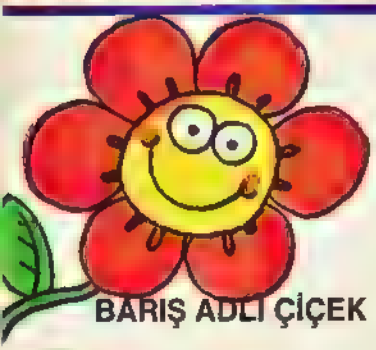

BARIŞ ADLI ÇİÇEK

Koparmayın,
Barış adlı çiçeği.
Bırakın, sarsın kökleri,
tüm ülkeleri.

Koparmayın,
Barış adlı çiçeği.
O sığmaz, ufak kaplara.
Bırakın, kokusunu yaysın,
başka diyarlara.

Koparmayın,
Barış adlı çiçeği.
O bütün dünyanındır,
insanlığın ortak malıdır.

Koparmayın,
Barış adlı çiçeği.
Yağmurlar yağsın, onun üzerine.
Dünyayı kuşatsın, büyüyüp sevgiyle.

İlkay AKNAM/KOCAELİ

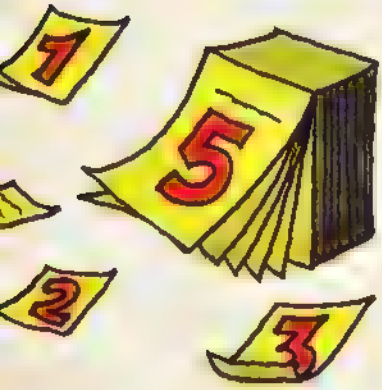

BAHAR

Kuşlar, sevinçle ötmekte;
çiçekler, neşeyle açmakta;
insanlar, sevgiden uçmakta...
Çünkü, bahar geldi.

Esra ERGİNLİ/MUĞLA

İSTEKLERİMİZ

Biz çocuklar,
temiz bir dünya isteriz.
Kirliliğin yol açtığı,
kötülükleri biliriz.

Biz çocuklar,
yeşillik isteriz.
Yeşilliğin olmadığı bir dünyada
yaşanmayacağını biliriz.

Biz çocuklar,
barış isteriz.
Savaşın açtığı felaketleri,
iyi biliriz.

Burcu KARAAĞAÇ/İSTANBUL

AYRILIK

Duygularım yok oluyor;
kalbim yanıyor,
pencerenin kenarında.
Bakıyorum,
uçsuz bucaksız göğe.
Arıyorum.

Takvimden sayfalar eksiliyor.
Günler özlemekle geçiyor.
Özlüyorum... Özlüyorum.
Arıyorum.

Tuğba DEMİR/İSTANBUL

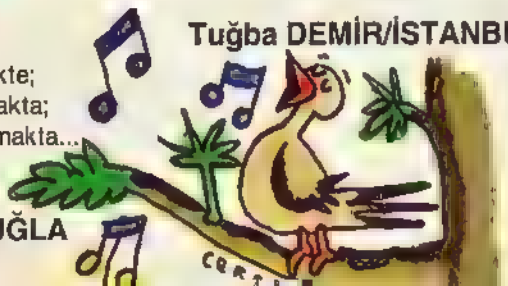

CIR CIR BÖCEKLERİ

Her gece konuşur,
cır cır böcekleri.
Anlaşılmaz dedikleri.

Kanatlarını sürterler,
cır cır ederler.
Bilinmez, nedir söyledikleri.

Ayşe KÜÇÜKYILMAZ/ANKARA

AĞACIM

Daha doğmadan,
dalların kırıktı.
Dargındın,
herkese, her köşeye.

Daha doğar doğmaz,
ölecektin sen.
Cankurtaran gibi,
yetiştim imdadına hemen.

Doldu bütün dalların,
meyveyle.
Artık korkmuyordun,
ölümden de.

Herkesin bir hakkı oldu sende,
verdin gölgeni.
İkram ettin ona buna,
meyvelerini.

Küsmüş dalların,
anladı artık hayatı.
Çevrendeki bütün canlılar,
hep seni aradı.

Guzel ağacım,
sevgide artık, seni, beni...
Daha doğrusu,
Çevresindeki herkesi.

Efe Çağdaş SÜLÜKÇÜ/TOKAT
(Tokat Delegesi)

MİNİK BALIK

Günlerden bir gün minik balık yosunlarla kaplı küçük evlerinde canı sıkkın bir halde oturuyormuş. Dışarı çıkmak için annesinden izin istemiş. "Olur" demiş annesi, "Ama fazla uzağa gitme."

Annesine "Tamam" karşılığını vermiş. Aslında amacı dev büyük balinaların yanına gitmekmiş.

Evlerinin bulunduğu gölde bir süre yüzdükten sonra bir an önce okyanusa ulaşmak için yüzgeçlerini oldukça hızlı hareket ettirmeye başlamış. Az sonra hem yorulmuş hem de açıkmış. Açlığını gidermek için yosunlardan yemiş; bu arada da dinlenmiş. Ardından yoluna devam edip okyanusa varmış. Orada koskoca bir balinayla karşılaşmış.

Balina sormuş:

"Küçük, burada ne arıyorsun bakalım?"

Minik balık, tüm sevimliliğiyle yanıtlamış:

"Buraya sizlerden birini görmeye geldim. Evinizde birkaç gün kalabilir miyim?"

"Hayır, olmaz."

"Neden?"

"Çünkü, evime senin gibi kuçükleri almıyorum."

"Ama, lutfen."

"Olmaz dedim, o kadar."

Bu konuşmadan sonra, onun yanından giden balina, evine döndüğünde bir de ne görsün, Balık kapının önünde durmuyor mu? Ona acımış ve içeri almış. Akşam olunca da yemeklerini yiyip yatmışlar. Günler günleri, aylar ayları kovalamış ve minik balık tam beş yıl balinaya birlikte kalmış. Onu çok merak eden anne ve babası da başına kötü bir şey gelmiş olabileceğini düşünerek yavrularından umudu kesmişler.

Minik balık, beş yıl sonra göle geri dönmüş. Ama, gördüğü manzara hiç de hoş değilmiş. Eskiden güle oynaya bir hayat süren yüzlerce balığın cesedi, şehirlilerin zehirli atıklarla mahvettiği gölün üzerinde yüzüyormuş. Annesi ile babasının da öldüğünü düşünerek üzülmüş, gözleri buğulanmış. Tam, hüngür hüngür ağlayacakken, onları karşısında görmesin mi? Sevinç çığlıkları atıp kucaklaşarak hasret gidermişler. Sonra da yaşayabilecekleri temiz bir göl bulmak için hep birlikte yola çıkmışlar.

Burcu PULATKAN / Yunus Emre İlkokulu / İstanbul

Bu ay, Posta Kutusuna düzyazılarıyla katılan iki önemli konuğumuz var. Derya ve Atilla.

Derya ile Atilla'nın öncü olmasını, bu türden çabaların çeşitlenerek artmasını diliyoruz.

KEREVİZ VE TATİLDE DERS ÇALIŞMA ÜZERİNE

Bu başlıkta ve yazıda niçin kerevize yer verdiğimi herhalde bilmiyorsunuz. Bu dünyada sevmediğim bir sürü şey var, bunlardan ikisi de kereviz ve tatilde ders çalışmak. Benim ve tanıdıklarımın en sevmediği yemektir kereviz. (Bugün de annem kereviz pişirdi.) İçinizde kerevizi sevenlerin kafasında "Kereviz de yenmez mi?" diye bir soru oluşabilir. Tabii zevkler ve renkler tartışılmaz.

Kerevizi niçin sevmediğime gelince, yediğimde ağzımda sert bir cisim ve dilimin üstünde çok kötü bir tat alıyorum. Bu sizin kereviz yemenizi önlemesin. İsteyen yer, istemeyen yemez.

Şimdi ikinci konumuza gelelim. Tatilde ders çalışmak. Bence bu iş gerçekten irade ister. Bütün arkadaşların dışarıda gezip tozuyor, sen evde otur ders çalış. Tabii güçlü bir iradeniz varsa ve "Ben bunu yapacağım" diyorsanız hiçbir sorun yok. Oturursunuz, dersinizi çalışırsınız. Ama iradeniz buna izin vermiyor ve vicdanınız da ölmüşse ders çalışmazsınız. Ama sınavlarınız varsa isteseniz de istemeseniz de bunu yaparsınız. (Genelde bu, anne-babaların ve vicdanınızın baskısıyla olur. Benimkilerin yaptığı gibi.)

Bence tatilde ders çalışmak da insanın ağzında kereviz gibi bir tat bırakıyor.

Derya AKAŞ

TERLİK İLE PATİK

Ablamla biz hiç anlaşamayız. Ablam onu seveni seven bir abladır. Ben onu seviyorum ama sevdiğimi belli etmiyorum. Çünkü buna kavgalarımızdan fırsat kalmıyor. Herhalde ikimizde birbirimizi sevdiğimiz için anlaşamıyoruz. Son günlerde aramız çok iyi. Buna en çok sevinen de annem olacak, çünkü kavgalarımızdan bıkmıştı artık.

Geçenlerde seyrettiğim bir filimde "terlik" adında bir köpek vardı. Bu isim çok hoşuma gitmişti. Böyle beğendiğim bir ismi sevdiğim bir insana vermek istedim. Aklıma Ebru ablam geldi. Ona bu ismi verdim buna uygun olarak da kendime "patik" ismini yakıştırdım.

Ama çok üzülüyorum. Ablam biraz rahatsız olduğu için hastaneye yatacak. Ama o hastaneye yatsa bile kendisini hep seveceğim.

Atilla BAYBARA

MEKTUP ARKADAŞI

● Doğan kardeş okuru arkadaşlar, merhaba! Adım Ceren Tekşen. 8 yaşındayım. Hobilerim, kitap okumak, bisiklete binmek, yüzmek, basketbol oynamak, pul biriktirmek ve çeşitli el işleriyle uğraşmaktır. Yaşıtım ya da benden büyük biriyle yazışmak istiyorum.

Adres: MİT Lojmanları yanı. Mektep sok. Vaizoğlu Apt. No:22/3 Florya / İstanbul

● Selamlar! Ben Gülşah Akar; gelecekteki mektup arkadaşınızım. 12 yaşındayım. Peçete, kalem, pul, çıkartma ve kart koleksiyonları yapmaya bayılıyorum. Tenis oynamak, piyano çalmak, kitap okumak ve dans etmek özel zevklerim arasındadır. Mektuplarımı geciktirmeden cevaplayacak yaşıtlarımla , güzel arkadaşlıklar kuracağıma inanıyorum.

Adres: 2. Cad. Oran Yıldızı Apt. No: 8/ 2 Oran/Ankara

● Selam! Adım Rıfat Demirtaş. 13 yaşındayım. Bu mektubu neden yazdığımı biliyor musunuz? Sesinizi duyar gibiyim. Evet bildiniz. Mektup arkadaşı olmanızı istiyorum. Yaşınız ya da cinsiyetiniz ne olursa olsun bana yazabilirsiniz. Beni mektupsuz bırakmayın.

Adres: Cumhuriyet Mah. Cumhuriyet Cad. 12. Sok. No: 12 09020 Aydın

● Merhabalar! Ben Bahar Özcan. Sizlerle mektuplaşmak istiyorum. Hobilerim, müzik dinlemek, kitap okumak, resim yapmak, bisikletle gezmek ve çizgi roman okumaktır. Ayrıca New Kids on The Block, Michael Jackson ve Sezen Aksu hayranıyım. Yazacak olanlarınız fotoğraflarını da göndersin. Mektuplarınızı bekliyorum.

Adres: Dindoğru Mah. Park Sok. Babaeski/ Kırklareli

● Sevgili Doğan Kardeş'çiler, merhaba! Adım Ayşe Eker. 10 yaşındayım. Bisiklete binmek , peçete, ve kart biriktirmekten hoşlanıyorum. Yaşıtım ya da benden büyük arkadaşlarla yazışmak amacındayım. Bana yazar mısınız?

Adres: Gazi Mah. 923 Sok. 48'ler Apt. B Blok No: 14 Kat: 4 Mersin

● Merhaba! Adım Ezgi Tunç. 1986 doğumluyum. İlkokul 2. sınıfa geçtim. Başlıca zevklerim, org çalmak, kitap okumak, müzik dinlemek ve dans etmektir. Bana yazacak bir Doğan Kardeş dostu var mı?

Adres: M.Mazhar Bey Sok. Hüsnü Süzer Apt. No: 22 D: 36 Selamiçeşme/İstanbul

● Selamlar! Biz Zeynep (1981 doğumlu) ve Orçun (1980 doğumlu) Tüfekçioğlu adlı iki kardeşiz. Hobilerimiz hemen hemen aynı. Nelerden mi hoşlanıyoruz? Resim ve mikroskopla deney yapmak, voleybol oynamak ve ansiklopedilere göz atmak, en hoşlandığımız şeyler. Bizimle yazışmak istemez misiniz?

Adres: Korutürk Mah. Kauçuk sok. Dikmen Apt. D:8 Balçova / İzmir

● Sevgili Ayten Bekiroğlu! Rize'nin Sulak Köyü'nden gönderdiğin mektubun elimize çok geç ulaştı. Bu yüzden, geçen sayımızda yayımlanan "Aynalı Oyun"dan kitap kazananlar arasında adın yoktu. Ancak, mektubun elimize geçer geçmez, sana da bir kitap gönderdik. Kucak dolusu sevgiler.

● Merhabalar! Ben Nergis Çetinbostanoğlu. 11 yaşındayım. En çok sevdiğim şeyler, bisiklete binmek, resim yapmak, yüzmek ve koşmaktır. Siz Doğan Kardeş okurlarıyla mektuplaşmak arzusundayım.

Adres: 6762/2 Sok. No: 6/12 Evka-2 Karşıyaka/İzmir

● Selamlar! Ben Pınar Onur. 9 yaşındayım. Özel zevklerim, müzik dinlemek, kitap okumak ve pul koleksiyonu yapmaktır. Bana mektup gönderirseniz sevinirim. Hoşçakalın.

Adres: İcadiye Mah. Selvili Köşk Sok. No: 36/2 Üsküdar/İstanbul

---

● Şanlıurfa'nın Düzova Köyü'nde oturan sevgili Halise Çiçek! Gönderdiklerimiz eline ulaşmış olmalı. Henüz ulaşmadıysa, birkaç gün içinde postacı kapınıza gelebilir. Onun için kulağın kapıda olsun. Hoşçakal.

● Bize Zongaldak'ın şirin ilçesi Bartın'dan mektup gönderen, Özlem, Gülşen, Fatma Aycan, Hüseyin Ünsal, Elif Kara, Türker Yardımcı, Hikmet Sağlam ve İsa Çalışkan adlı arkadaşlarımız! Mektubunuzda "Doğan Kardeş Postası"nda size de yer ayırıp ayıramayacağımızı soruyorsunuz. Gördüğünüz gibi, gazetemizin bazı sayfalarını geçen aydan itibaren dergimizin içine taşıdık. Bu sayfalarda, olanaklar ölçüsünde sizlerden gelenlere yer vermeyi sürdüreceğiz. Her türlü çalışmanıza yine açığız. Gönderin, değerlendirelim. İyi günler.

● İzmir'den mektup gönderen Yasemin Türker adlı arkadaşımız! Zarfın üzerindeki damgadan İzmir'de oturduğunu anladık ama, dalgınlık ya da acele nedeniyle adres yazmadığından, "Mektup arkadaşı" köşesinde sana yer veremedik. Bize adresini bildirirsen, bu isteğin gerçekleşir. Bekliyoruz.

POSTAKUTUS

Sizin Çizdikleriniz

Ceylan DÖKMEN/İSTANBUL

Özge KESRE/KÜTAHYA

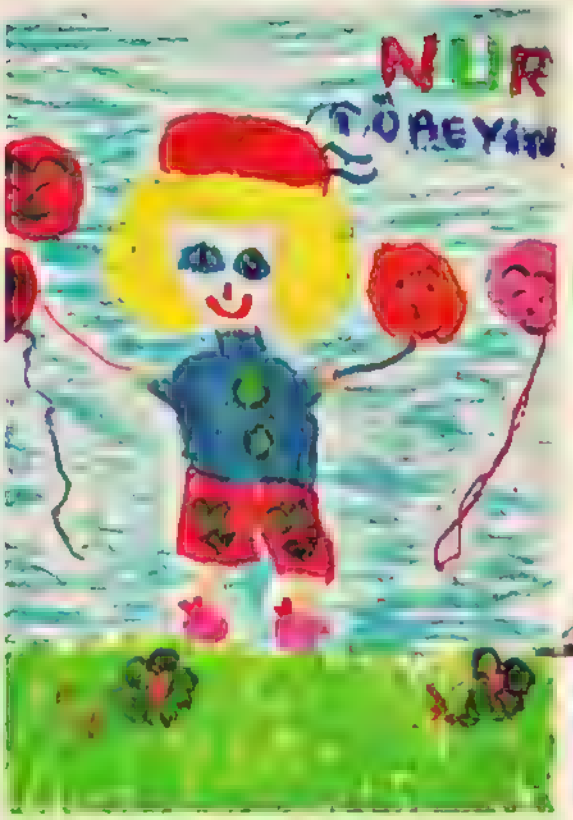

Nur TÜREYİN/TRABZON

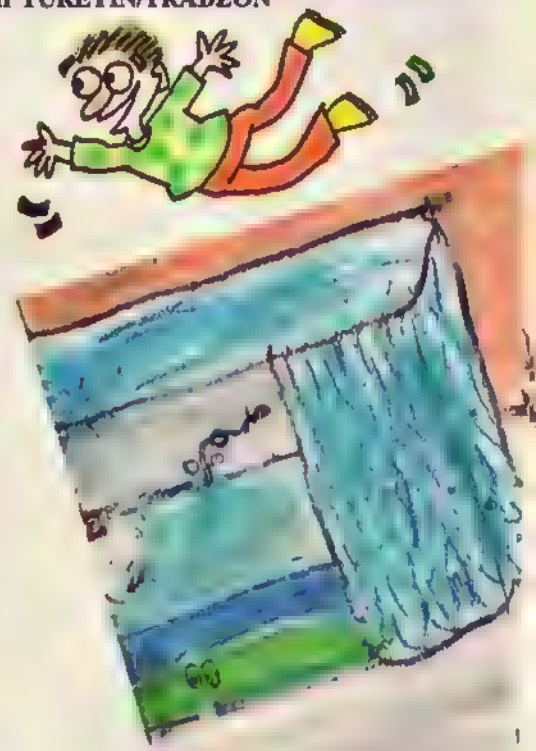

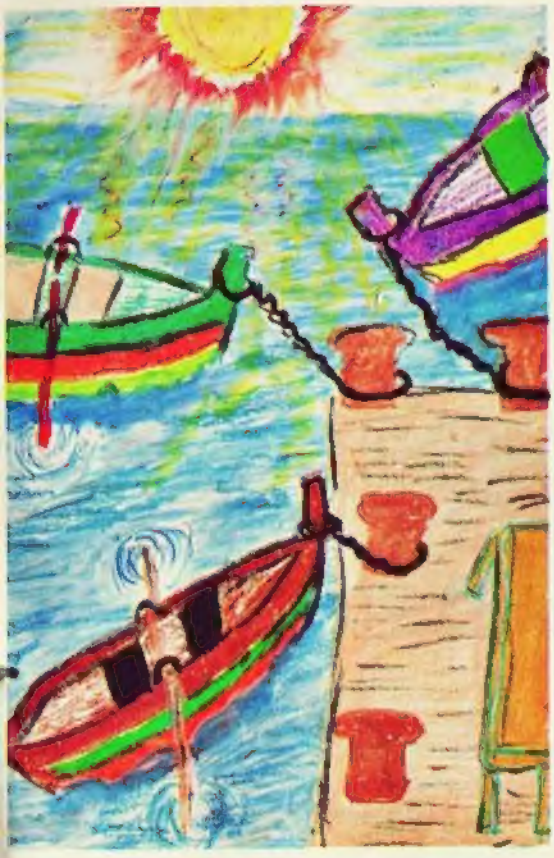

Fikret Korhan TURAN/ISPARTA

Gökçen ERDOĞAN/KÜTAHYA

Berat HAYTA/İZMİR

Gökçe GÜRDİL/ANKARA

Bender ERKAN/İSTANBUL

GELECEK SAYIDA NELER VAR

● Gelecek sayıda, "Gezerken bölümünde Pamukkale var." Pamukkale'yi kurtarma kampanyasının gündemde olduğu bu aylarda, dünü- bugünüyle Pamukkale'yi tanımaya çalışacağız.

● Çok yönlü bir sanat adamı olan Bedri Rahmi Eyüpoğlu'nun sanat yaşamına yansıyan renkli dünyasında bir yolculuğa ne dersiniz ?

● Geçen yıl, bu zamanlarda İzmir Fuarı'na katılmıştık. Bu yıl da İzmir Fuarı anılarımızı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

● "Bizi Yaşatan Doğa""nın "sert" görünüşlü elemanlarından taşların dünyasına birlikte göz atmak ilginç olacak sanıyoruz.

SALKO İLE HAYAT BAŞKADIR

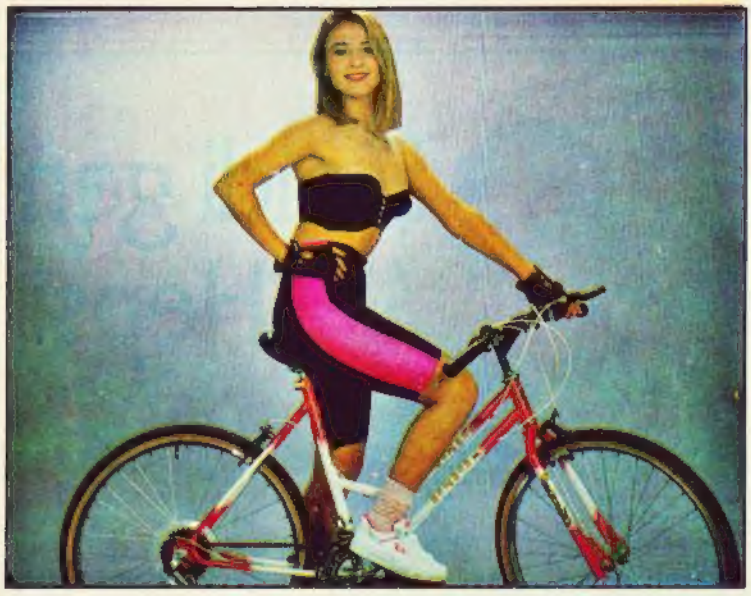

"gençlerin rüyası"

SALKO BİSİKLET SANAYİİ

ÜRETİM ÇEŞİTLERİ

- 26 Cant SALKO SPRİNT 18 VİTESLİ DAĞ BİSİKLETİ
- 26 Cant SALKO KING 12 VİTESLİ DAĞ BİSİKLETİ
- 26 Cant BAMBUS YEL 12 VİTESLİ DAĞ KIZ BİSİKLETİ
- 26 Cant INASEL KOLONİ BİSİKLET
- 24 Cant BMX - NAS KIZ BİSİKLETİ
- 24 Cant BMX - RIN
- 20 Cant TURBO - CROSS VİTESLİ BİSİKLET

- 20 Cant PANTER - CROSS AMORTİSÖRLÜ BİSİKLET
- 20 Cant PRENSES - CROSS AMORTİSÖRLÜ KIZ BİSİKLETİ
- 20 Cant SALKO - CROSS KOLONLU BİSİKLET
- 20 Cant YUKİ ESKURT KATLANIR BİSİKLET
- 20 Cant BMX- CAN KIZ BİSİKLETİ
- 16 Cant YUMOŞ - CROSS KOLONLU BİSİKLET
- 16 Cant BMX- CEYLAN

SATIŞ YERLERİMİZ

Fab: Şemsipaşa Mah. 5. Sok. No:21 Küçükköy / İstanbul Tel: 578 60 35-564 46 90 Fax: 578 60 35 **Satış Yeri:** Keresteciler Sit. Savaş Cad. Barış Sok. No: 6 Merter/İstanbul Tel: 502 56 70-71 Fax: 502 56 71 **TOPTAN SATICILARIMIZ: İstanbul: Seval Paz.:** 564 80 60 **Yıpa:** 502 56 70-71 **Aygün Tic.:** 578 79 28 - 581 41 48 **Arda Mob.:** 581 57 27-563 80 23 **Ersa :** 535 49 10-11 **Ali Çakıroğlu:** 579 38 92 **Afsan:** 568 38 15 **Gözde Paz.:** 563 75 71 **Verim A.Ş.:** 272 18 04 **Şen Paz.:** 511 78 97 **Bursalılar:** 564 99 36-37 **Minigüç:** 533 37 35 **ANKARA: Erdoğanlar Paz.:** 435 74 55-56 **Arı Paz.:** 349 51 46-47 **Yön Paz. :** 349 16 62 **İZMİR: Feyyaz Şaşal:** 13 16 09 **Ege Teknik:** 33 62 99 **ISPARTA: Mespa Paz.:** 71 51 95 **DENİZLİ: Sarıkaya Paz.:** 111 44 - 155 50 **İZMİT: Baş-Ak Paz.:** 12 42 54-12 07 11 **EDREMİT: İlknur Tic.:** 69 14 **BOYABAT: Hasan Sağlık:** 28 82 **SİNOP: Dadaş Tic. :** 16 09 **ORDU: Adem Yürür:** 116 95 **NİZİP: Ak-İş Koll. Şti.:** 149 10- 117 73

Şimdi gençler çok şanslı!

Hepsi GENÇ TELECARD'lı...

TELECARD'ı tanıyor, kolaylıklarını görüyor, ama yaşınız nedeniyle kullanamıyordunuz.

Şimdi Yapı Kredi'de kendi adınız ve kendi imzanızla hesap açacak ve GENÇ TELECARD alacaksınız*.

Şifrenizi yalnız siz bilecek, kendi başınıza para çekeceksiniz. Özgürce, güvenle...

Üstelik dilediğiniz an! Sabah, akşam, hafta sonu, yılbaşı, tatil, bayram.

GENÇ TELECARD... İşte paranız şipşak!

TELE 24'lü bir Yapı Kredi Şubesine geldiniz. GENÇ TELECARD'ınızı kapıdaki yuvaya soktunuz. Yeşil ışık yandı, "çıt" kapı açıldı. Şimdi TELEBANKA'yla baş başasınız. Kartı makineye verdiniz... İşte ekranda isminiz! Düğmelere basın, şifrenizi yazın, işlemlere başlayın. Para çekin, para yatırın, ne kadar paranız kaldı bir bakın. Heyecanlı, zevkli, çok kolay!

GENÇ TELECARD'la gençliğe yeni bir hayat!

YAPI KREDİ

"hizmette sınır yoktur"

* 14-18 yaş arası gençler GENÇ TELECARD sahibi olabilir.